ÁRA: 3 FORINT
BUDAPEST, 1966. AUGUSZTUS
XII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

LABDARÚGÁS

VB-SZÁM

Magyarország — Brazília 3:1

Parádés támadás a 65. percben. Albert kipörgette a labdát Benéhez, a szélső elfutott, Bellini feje felett középre ívelt, s a teljes lendülettel száguldó, jó ütemben érkező Farkas 12 méterről, kapásból hatalmas gólt lőtt a kapu bal oldalába. 2 : 1. Ez volt talán a magyar csapat legszebb akciója a VB-n. Balról: Farkas, D. Santos, Rákosi és a kapufától takarva a megdermedt Gilmar.
(MTI Külföldi Képszolgálat)

A pártatlanok, azaz a játékvezetők egy csoportja. Balról: Ashkenazi (Izrael), Rumencsev (Bulgária), McCabe (Anglia), Zecsevics (Jugoszlávia), Galba (Csehszlovákia), Bahramov (Szovjetunió), Phillips (Skócia), Jackson (Anglia), Campos (Portugália), Meade (Anglia), a Koreai NDK tolmácsa, Callaghan (Wales), és Zsolt István (Magyarország), Jackson és Meade az angol játékvezető testület képviselője

Azért még sem voltak mindig teljesen pártatlanok, amit ez a kép is bizonyít. Ha Kreitlein (NSZK) nem hibázott volna az Anglia—Argentína mérkőzésen, akkor nem szorult volna ennyire a rendőrök támogatására. (VB-számunk VB-képeit több ügynökségtől, az MTI Külföldi Képszolgálatán keresztül kaptuk)

Világbajnoki tanulságok

Évekig tartott a készülődés majd húsz nap alatt zajlott le a sportvilágnak az olimpiák utáni legérdekesebb eseménye, a labdarúgó világbajnokság. Immár a nyolcadik. Soha még mérkőzéssorozat ilyen vihart nem kavart a földtekén, mint ez a VB. Évekig fog még tartani az értékelése, s beszédtéma lesz mindenütt, ahol a kedvenc sportágak közé tartozik. Száznál is több országban, hiszen a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség az ENSZ után, taglétszámát tekintve a legnagyobb világszervezetnek számít.

Mi is történt három hét alatt a wembleyi, az evertoni, a sheffieldi, a sunderlandi, az aston villai, a manchesteri, a middlesbroughi és a white cityi stadionokban, pályákon? Tizenhat ország legjobb labdarúgói vívtak késhegyig menő küzdelmet négy csoportban a továbbjutásért, majd a négy közé kerülésért, s végezetül az 1—3. helyért. Különös érdekességet adott a mérkőzéseknek az előzetes latolgatás, hogy vajon kikerül-e ez a népszerű sportág az elég régóta tartó hanyatló tendenciájából, vagy pedig még mélyebbre süllyed. Arról is szó esett megelőzőleg, hogy esetleg ez a VB mutatja meg az új utat a régen várt fellendüléshez. Nos, a leszűrt tapasztalatokból egyértelműen sem ilyen, sem olyan végkövetkeztetést nem lehet levonni. A Magyarország—Brazília találkozó után a világsajtó például arról cikkezett,

igen, ez az olyan régen várt futball, amely megmutatja, feltárja a játék szépségeit ugyanakkor korszerűsödésben is elviszi a pálmát.

Ez a kilencven perc még az ínyenceket is kielégítette, annyi szépet adott a sportág legcsillogóbb elemeiből, a szenzációs cselektől kezdve a legötletesebb megoldásokig, a férfias, küzdelmes játéktól a nagyszerűen felépített támadásokig, gólokig. Azután az Anglia—Portugália elődöntő kápráztatta el a nézőket. Ez megint egészen mást mutatott az angliai nézőseregnek, s a televízión keresztül a labdarúgás millió és millió rajongójának.

Ezen a mérkőzésen ugyanis — főleg a győztes angolok — a leegyszerűsített, szemre nem olyan szép, de modern és eredményes futballt mutatták be. Amolyan mesteri „munka" volt az angolok győzelme, amely sokakat abba az irányba ragadott el, hogy ez még az említett magyar—brazilnál is előbbre mutató, modern játék volt, igazi tanlecke. Volt azonban tucatnál is több olyan összecsapás, amelyen a látnivalót mindösszse csak a test a test elleni vetélkedés, a haragos összekoccanások, a kétségbeesett védekezés, a már elért eredmény mindenáron való megvédése jelentett. S sajnos, ezzel a ténnyel az a végösszegezés alakult ki, hogy az angliai világbajnokság

végső fokon nem mutatott kiutat a sportág valóban meglevő válságából.

Különösen a nagyot csalódott délamerikaiak írnak ilyen hangnemben. Részükről ez teljesen érthető is, hiszen még az elődöntőig sem sikerült elkerülniök, pedig pl. Brazília azzal a szándékkal jött Angliába, hogy véglegesen Rio de Janeiroba viszi a Rimet-kupát. Ezek után még el is fogadható az a bánat kitörésük, hogy az „ihletett" futball haláláról jelennek meg írások a brazil, az argentin és az uruguayi sajtóban. Mi az igazság ezen a téren? Ez még közel sem tisztázott, az viszont biztos, hogy az agyontrükközött, támadásaiban lassú felépítésű futball ideje végleg lejárt. Még talán azt a megállapítást is meglehet kockáztatni, hogy a különböző számsoros — 4—2—4, 4—3—3 stb. — játékrendszerek felett is eljárt az idő. Egy,

valóban korszerű együttesnek ma olyan tíz mezőnyjátékosból kell állnia, akiknek megvan a képességük a játék hullámzásának megfelelően a védő munka ellátására éppen úgy, mint a viharzó támadások esetleges befejezésére.

Hogy valamilyen példát is említsünk elsősorban Eusebio neve jut az eszünkbe. Tudjuk természetesen, hogy nem mindennap születik ilyen futballista, de amit ő csinál kilencven perc alatt a pályán — a véleményünk szerint — természetesen nem olyan csillogó fokon, középszerűbb válogatott játékos által is elsajátítható. Mi ez? A tökéletes labdakezelés, a játék üteméből egy pillanatra sem kiesés, a szívósság, a munkabírás, s végezetül, de egyáltalán nem utolsósorban a játék nagynagy szeretete. Miért ne tudna például Albert is ilyen játékossá válni, hiszen ő is rendelkezik az Eusebiónál említett képességek némelyikével. A többi csak gyakorláson, akaraterőn múlik. Igen, talán ez lehetne a kiindulás, az új út keresésénél. Nem könnyű, de megoldható feladat, főként azokban az országokban, ahol megvan ennek a sportjátéknak a megfelelő tradíciója. Mint például Magyarországon is. S ezzel az utalással mindjárt eljutottunk a magyar labdarúgó válogatott világbajnoki szereplésének értékeléséhez is.

A magyar együttes megismételte az előző, a chilei VB szereplését,

a legjobb nyolcig jutott csak el, itt eléggé szerencsétlen küzdelemben szenvedett vereséget a szovjet válogatottól, s ezzel el kellett búcsúznia Angliától. Pedig időnként felcsillant a remény, hogy ezúttal az 1954-hez hasonló eredményhez közelít majd a magyar csapat. Talán nem is kell mondani mikor: a Brazília elleni mérkőzés után. De menjünk előbb kicsit vissza a kezdethez. Portugália játékerejét inkább csak a klubcsapatok játékából ismertük, de a szakvezetők jól látták, nem lehet rossz ama ország válogatottjának ereje, amely olyan együttessel rendelkezik, mint a Benfica. Nos, ez a tény teljesen beigazolódott, hiszen ennek a világbajnokságnak egyik nagy meglepetését, a VB-döntőben először szereplő portugál válogatott nagyszerű játéka, harmadik helyezése jelentette. Amikor ezt megállapítjuk, azt is ide kell tenni, hogy a portugál válogatott ehhez a nagyszerű fegyverténýhez az indító lökést a magyar együttes legyőzésével kapta meg. Olyan mérkőzést sikerült megnyerniök, amelyen igazi gólhelyzetet ki sem tudtak alakítani, s amelyen az ellenfél a lehetőségek sokaságát hagyta kihasználatlanul. Igen,

ilyen mérkőzést nagyon régen vívtak legjobb labdarúgóink, amelynek irányítását csaknem a végig a kezükben tartották, s mégis vesztesként kellett elhagyniok a pályát.

S a 11 játékos felelőssége megoszlott. Nem lehet csak Szentmihályi nyakába varrni a vereséget, ludasak ebben a csatárok is, akik a leglélektanibb pillanatokban elvesztették a fejüket, nem találták meg a legjobb megoldást, elkapkodták a legbiztosabb esélyeket is. Kétségtelenül handicapolta őket a gyorsan bekapott gól, de arról azóta is keveset beszélnek, hogyha utána azonnal sikerül a kiegyenlítés, vagy még tovább a vezetés megszerzése Szentmihályi is megnyugodott volna, s nem követ el újabb szarvashibákat. Egyáltalán nem célom a Dózsa kapusának szerecsenmosdatása, az igazság kedvéért azonban valamit el kell mondani, ami nem merült fel a mérkőzésről szóló tudósításokban. A második, az úgynevezett potyagólról van szó. Közvetlen abban a szögben ültünk ahonnan Torres azt a nagyon emlékezetes lövést megeresztette. Amikor a labda elcsapódott a lábáról, olyan pörgést kapott a levegőben — egészen bizonyosan sokat gyakorolt rúgásfajta ez, mert többször is láttuk még a portugálok mérkőzésein —, hogy bizony szívszorongva vártuk mi is lesz. S sajnos, Szentmihályi nem eléggé koncentráltan, merev testtartással próbálta birtokába venni a labdát, amely ahelyett, hogy puhán elhalt volna az ölében, válláról kipattant, éppen a jól berobbanó Augusto elé, akinek már egyszerűen csak a hálóba kel-

lett fejelnie. Persze csak egyszerűnek látszott, de mennyi gyakorlás volt ebben a mozdulatban is. Láttunk ugyanis egy portugál labdarúgó filmet, s ebben nagy teret kapott az ilyen helyzetek oktatása. Számtalanszor ismételték a játékosok; a kapufáról, a védőkről, a kapusról kipattant labdát fejjel, lábbal kellett azonnal kapura küldeniök, pattogó ütemben. Mint ahogyan Augusto tette. A mérkőzés eredményének alakulásával veszendőnek látszott minden, hiszen nem volt reális alap ahhoz, hogy a braziloktól megszerzett két ponttal kárpótolja magát a magyar válogatott, s továbbra is versenyben tudjon maradni a nyolc közé kerülésért. Mégis megtörtént a nagy csoda, amely

a futballvilág szenzációja lett,

s amely visszaadta a magyar futball becsületét, odahelyezte megint a világélvonalba. Felejthetetlen kilencven perc volt,

fátyolt borított, a több mint egy évtizedig emlegetett arany csapat mérkőzéseire is.

Szó szerint, anélkül azonban, hogy annak a fényét halványítaná. Mindössze arról van szó, ha a magyar futballról beszélnek ezután Angliában, vagy bárhol a világon, most már ezt a fegyvertényt fogják emlegetni, mint legutóbbi bizonyságát a magyar labdarúgás erejének. Hogy ez mennyire így van, arra talán kissé az is jellemző, hogy az eredmény egyáltalán nem keltett olyan hevülő örömet a régi nagyválogatott tribünön ülő egy-két tagjában, mint ahogy arról — nagyon „politikusan" — kifelé, a rádiónak vagy a televíziónak nyilatkoztak. S éppen a már említett „fátyolborítás" miatt, hogy végre a magyar válogatott ki tudott kerülni — remélhetőleg végérvényesen — 12 év lidércnyomásából. Abból az elparentálásból, hogy tizenegy magyar labdarúgó már sohasem tud az akkori magaslatoknak még a közelébe sem jutni. Félreértés ne essék. Távol áll tőlem, hogy a brazil mérkőzés eredményéből, az ott mutatott játékból kiindulva már a magyar futball megújhodásáról beszéljek, arról, hogy minden rendben van. Erről szó sincs,

mindössze felcsillant a remény: ismét fel lehet kerülni a felsőbb régiókba,

csak tervszerű munka, gondos előrelátás, a korszerűségre törekvés kell hozzá. S mégegyszer ismételve, nagy eredménynek kell elkönyvelni ezt a 3:1-et, mert egyesek bizony ma már azt hangoztatják, nem is volt ez olyan siker, Pelé nélküli gyenge brazil csapatot vertünk meg. Az illetők csak azt felejtik el, hogy Pelé 1962-ben, az első mérkőzésen szerzett sérülése után is hiányzott a brazil válogatottból, mégis otthon tudták tartani az értékes trófeát, nomeghogy az évtizedes veretlenség megőrzéséhez azért mégiscsak kellett valami futballerő. Hogy a magyarok elleni vesztes csata után megbomlott a brazil egység, az természetes. Rá kellett jönniök, hogy már nem verhetetlenek, szétfoszlott világszerte fetisizált játékerejük bűvölete s ez ugratta ki a rejtőző bomlás, hanyatlás jeleit is. Mint ahogyan a portugálok erőt merítettek a magyar csapattól szerzett két ponttal, a braziloк erejüket vesztették a vereség után. Anélkül, hogy csökkenteni akarnám a portugáloknak a Brazília elleni győzelmét, meg kell állapítani: a magyar győzelem kellett ahhoz, hogy „vérszemet" kapjanak, s olyan bátran, magabiztosan lépjenek pályára, mint ahogyan ezt a liverpooli Goodison parkban tették, július 19-én.

A nagy játéknak még a közelébe sem jutottak a magyar fiúk Bulgária ellen. Pedig akartak, hiszen nem volt még biztos a továbbjutás. Ez a mérkőzés újból azt a tanulságot erősítette, ha szorosan fedező, keményen védekező csapat az ellenfél, már kevésbé megy olyan jól a játék, mint a könnyedebb, játékosabb latin vagy dél-amerikai csapatok ellen. Csatárainknak nem ízlik a lefedezés, a védőket meglepi a gyors, egy-két húzásra épülő támadás, mire feleszmélnek, már kész a baj, esetleg nincsen idő az eredmény megfordítására. Mint ahogyan ez a Szovjetunió elleni mérkőzésen is történt. Mindez felveti a kérdést:

jobban kellene tervezni az évi műsornaptárt, többet kellene játszanunk kemény, erőteljes válogatottakkal, akár évenként a nyugatnémet, a szovjet, az angol együttessel, hogy kimenjen a játékosainkból a „félsz", s ne tartsák eleve megoldhatatlan feladatnak az ilyen játékstílusú csapatok legyőzését.

S még valami. Vissza kell szereznie nemzeti válogatottunknak megfelelő önbizalmát. Ha másból nem, a brazil mérkőzés eredményéből kiindulva. Egészen fura dolog ugyanis, hogy sokra hivatott együttesünk tagjai néha bizony remegő lábakkal vonulnak a játéktérre, s tízpercek, negyedórák kellenek ahhoz, míg végre saját, megszokott játékukat tudják nyújtani. Nem is újsütetű VB-és emlék ez, hanem még az előkészületek során látott Népstadionbeli Svájc elleni mérkőzés is ilyen volt. Fel kell szabadítani labdarúgóinkat gátlásaiktól, természetesen mértékkel, nehogy az — a magyar mentalitást ismerve — most meg elbizakodottságba csapjon át. Ehhez valamelyes megoldás talán a merev taktikai feladatok bizonyos fokú kiengedése lehetne. A látottak alapján legjobbjainknak ugyanis a mérkőzés kezdetét jelző bírói sípszó után túlságosan a taktikai terv jár a fejükben, hajszálpontosan szeretnék végrehajtani a rájuk bízott feladatokat. Ebbe merülnek el, s elfelejtik saját magukat, egyéniségüket adni a játékhoz. Csak akkor nyugszanak meg, ha már van eredmény, vezetnek. Ekkor lesznek játékosak, sziporkázók, s villantják fel igazi képességeiket, adnak ízelítőt az úgynevezett „magyaros" futballból.

Nincs megállás. A világbajnokság lezárult, s hamarosan újabb és újabb feladatok következnek. Többek között az új Európa-bajnokság rajtja. A VB-én meg-meg csillantott jó játék állandósítására, sőt fokozására lesz szükség, hogy válogatottunk ki tudja majd harcolni a döntőbe kerülést, s ezzel igazolja, hogy a hullámvölgyből kiemelkedésnek van folytatása. Persze ehhez sok mindenre szükség lesz. Így pl.

a szakvezetésnek számvetést kell készítenie, meg kell terveznie a jövő csapatát.

A VB-vel ugyanis — véleményünk szerint — több játékos befejezte válogatottbeli szereplését. Egyesek az idő múlása, mások pedig amiatt, hogy nem fejlődnek tovább, egyre kevésbé tudnak megfelelni a fokozódó nemzetközi kívánalmaknak. Amikor az EB-rajtjára új struktúrájú válogatott csapatot várunk, számítunk arra is, hogy nem csak győzelmek íródnak majd az eredménylistára. A kísérletezésnek megvan az „ára", ezt jól tudja mindenki, aki szereti a sportot, a labdarúgást. A próbálkozás azonban csaknem mindenkor meghozza a kívánt eredményt, ezt szeretnénk ismételten a labdarúgás nagy magyarországi rajongó táborának a nevében a válogatott mellé kijelölt szakvezetők figyelmébe ajánlani.

HOFFER JÓZSEF

Igy történt Angliában

ELVÉRZIK KÉT KÉTSZERES VILÁGBAJNOK: Brazíliát Magyarország, Olaszországot pedig a Koreai NDK veri ki

A világ legjobb labdarúgó csapatai július 11 és 30 között Anglia megszépített stadionjaiban vívták meg a nagy csatákat. Tizenegy játéknapon, harminckét mérkőzés izgalmain kellett túljutni, amíg kialakult a nyolcadik világbajnokság sorrendje.

Az emlékezetes, legtöbbször valósággal lélegzetelállító események filmje a következő:

1. nap, július 11.

ANGLIA—URUGUAY 0 : 0

Wembley stadion, 75 000 néző. V: Zsolt (magyar)

Anglia (4—2—4): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton — Ball, Greaves, Hunt, Connelly.

Uruguay (1—4—3—2): Mazurkiewicz — Troche — Ubinas, Manicera, Goncalvez, Caetano — Viera, Cortes, Rocha — Silva, Perez.

16 : 1-es angol szögletarány, 80 perces játék az uruguayi 16-os táján, kevés ötlet, csak rohanás és védekezés. Ez az első kilencvenperc bizonyítványa, amely után megrendült a bizalom a Ramsey csapatban és a futball érdekességében is.

2. nap, július 12.

NSZK—SVÁJC 5 : 0 (3 : 0)

Sheffield, 36 000 néző. V: Phillips (angol)

Góllövő: Held (16. perc), Haller (21. és 77. perc, az utóbbi 11-esből), Beckenbauer (41. és 53. perc).

NSZK (4—2—4): Tilkovski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger — Beckenbauer, Haller — Brülls, Seeler, Overath, Held.

Svájc (4—2—4): Elsener — Grobéty, Schneiter, Tacchella, Fuhrer — Bäni, Dürr — Odermatt, Künzli, Hosp, Schindenholz.

Befutott nyugatnémet futballcsillagokkal névtelen svájciak próbáltak szerencsét. Támadásokat csak tíz percen át lehetett tőlük látni. Utána megindult a Beckenbauer, Haller-kettőssel magasszínvonalon vezényelt „Schön-henger", s akkor úgy tűnt, hogy ezt a svájciakon kívül a további csapatok sem tudják megállítani.

BRAZÍLIA—BULGÁRIA 2 : 0 (1 : 0)

Liverpool, 55 000 néző. V: Tschenscher (nyugatnémet)

Góllövő: Pele (14. perc) és Garrincha (63. perc)

Brazília (4—2—4): Gilmar — D. Santos, Bellini, Altair, P. Henrique — Denilson, Lima — Garrincha, Alcindo, Pele, Jairzinho.

Bulgária (4—3—3): Najdenov — Salamanov, Penev, Vucov, Gaganelov — Kitov, Zsecsev, Jakimov — Dermendzsiev, Aszparuhov, Kolev.

Olyan mérkőzés, amely után a győztesnek volt inkább oka a kesergésre. A kétszeres világbajnok csapat akadozott, támadásaiból hiányzott az ötlet és a látványosság. Szabadrúgásból lőtték góljaikat, helyzetet nem dolgoztak ki. 90 perc benyomásai alapján látszott, hogy inog a futballkirály trónja.

SZOVJETUNIÓ—KOREAI NDK 3:0 (2:0)

Middlesbrough 18 000 néző. V.: Gardeazabal (spanyol)

Góllövők: Malafejev (30. és 88. perc), Banyisevszkij (32. perc).

Szovjetunió (4—2—4): Kavazasvili — Ponomarjev, Sesztyernyev, Hurcilava, Osztrovszkij — Szabó, Szicsinava — Csiszlenko, Banyisevszkij, Malafejev, Huszainov.

Koreai NDK (4—3—3): Li Csan Mjong — Pak Li Szup, Szing

A megnyitó napján Erzsébet királynőnek bemutatták a játékosokat. A képen Cohennel fog kezet a királynő

Jung Juo, Lim Szung Szun, Oh Jun Kjung — Pak Szjung Szin, Kim Szjung Jil, Hang Bong Szin — Pak Du Jik, Li Deng Vun, Kim Szjung Kil.

Az átlagban 10 centivel alacsonyabb és 10 kilóval könnyebb koreai játékosok gyorsaságukkal, szívósságukkal, s nem utolsósorban labdakezelésükkel meglepték a szakembereket, a nézőket és az ellenfelet is. Mjung Re Hjun edző elégedetlen volt az eredménnyel, Chile és Olaszország ellen javítást ígért. Ki hitt akkor neki?

Szovjetunió—Koreai NDK 3 : 0. A szovjet Szabó kapura lő

3. nap, július 13.

MEXIKÓ—FRANCIAORSZÁG
1:1 (0:0)

Wembley stadion, 36 000 néző.

V.: Ashkenazi (izraeli)

Góllövő: Borja (47. perc), illetve Hausser (61. perc).

Mexikó (4—3—3): Calderon — Chaires, Nunez, Hernandez, Pena — Mercado, Diaz, Reyes — Fragoso, Padilla, Borja.

Franciaország (4—2—4): Aubour — Djorkaeff, Budzinski, Artelesa, De Michele — Bosquier, Herbin — Combin, Bonnel, Gondet, Hausser.

Fáradt, tűznélküli francia együttes és egy sokat fejlődött, mezőnyben nagyszerűen adogató mexikói gárda párharca eredményezett újabb döntetlent a Wembleyben. Győzelmet egyikük sem érdemelt volna.

ARGENTÍNA—SPANYOLORSZÁG
2:1 (0:0)

Birmingham, 43 000 néző,

V.: Rumencsev (bolgár)

Góllövő: Artime (65. és 79. perc), illetve Pirri (72. perc).

Argentína (4—3—3): Roma — Ferreiro, Perfumo, Albrecht, Marzolini — Solari, Rattin, Gonzales —Artime, Onega, Mas.

Spanyolország (4—3—3): Iribar — Sanchis, Fernandez, Zoco, Eladio — Pirri, Suarez, Del Sol — Ufarte, Peiro, Gento.

Lendület és keménység az argentinok oldalán, körülményeskedés a spanyoloknál. Iribar nagyszerű védései több mint egy órán át meghiúsították az argentin reményeket. Aztán Artime belelendült, s eldőlt a mérkőzés. A spanyolok olasz fiúi — Suarez, Del Sol és Peiro — eltűntek a mezőnyben.

PORTUGÁLIA—MAGYARORSZÁG
3:1 (1:0)

Manchester, 39 000 néző.

V.: Callaghan (walesi)

Góllövő: Augusto (1. és 66. perc), Torres (90. perc), illetve Bene (60. perc).

Argentína—Spanyolország 2 : 1. Az argentín Albrecht hanyatvetődve ment. Baloldalt a spanyol Ufarte (7), és Roma, az argentín kapus

Portugália (4—2—4): Carvalho — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Magyarország (1—4—3—2): Szentmihályi — Mátrai — Káposzta, Mészöly, Sipos, Sóvári — Nagy, Albert, Rákosi — Bene, Farkas.

Balszerencsés, könnyen hárítható gólok, s az elmulasztott lehetőségek sorozata hozta a portugál győzelmet. A VB addigi legjobb mérkőzését hozta az összecsapás, már sejtették az együttesek, hogy jól időzítettek a világbajnokságra.

OLASZORSZÁG—CHILE
2:0 (1:0)

Sunderland, 35 000 néző.

V.: Dienst (svájci)

Góllövő: Mazzola (9. perc) és Barison (88. perc)

Olaszország (4—2—4): Albertosi — Burgnich, Rosato, Salvadore, Facchetti — Bulgarelli, Fogli — Perani, Mazzola, Rivera, Barison.

Chile (4—2—4): Olivares — Eyzaguirre, Cruz, Figueroa, Villanueva — Marcos, Prieto — Araya, Fouilloux, Tobar, Sanchez.

Gyenge mérkőzés, az olaszok szerint azért, mert semmi szükség nem volt jobb teljesítményre. Így azután Mazzoláék nem fárasztották különösebben magukat. A szakértők — akik az olaszokat a VB nagy esélyesei közé sorolták — láttak mást is. Például: baj van az ütőképességgel, a csapat egységgel és a frissességgel is.

4. nap, július 15.

URUGUAY—FRANCIAORSZÁG
2:1 (2:1)

White City stadion, 40 000 néző.

V.: Galba (csehszlovák)

Góllövő: Rocha (24. perc), Cortes (30. perc), illetve De Buorgoing (14. perc, 11-esből).

Gyorsan kaptunk gólt a portugáloktól. Albert rosszul passzolt, feljöttek a portugálok, Mátrai Eusebió elől becsúszó szereléssel szögletre mentett. Simoes ívelte be, Szentmihályi nem jött ki, s Augusto (Mátrai mögött jobbra) magasra ugorva befejelte a portugálok első gólját — nem sokkal a kezdés után

Uruguay (1—4—3—2): Mazurkiewicz — Troche — Manicera, Ubinas, Goncalvez, Elisio — Cortes, Viera, Sasia — Rocha, Perez.

Franciaország (4—2—4): Aubour — Djorkaeff, Artelesa, Budzinski, Bosquier — Bonnel, Simon — Herbet, De Bourgoing, Gondet, Hausser.

Az uruk újra szuper-védekezést mutattak, gólt csak 11-esből lehetett nekik rúgni. De hogy támadni is tudnak, bizonyították 0:1 után, Rocha játékintelligenciája és Perez ördöngős cselei fölénybe hozták a délamerikaiakat, s megérdemelten fordítottak az eredményen. A játék nagy részében úgy tűnt, mintha a franciák csatársor nélkül próbálkoznának.

SPANYOLORSZÁG—SVÁJC 2:1 (0:1)

Sheffield, 32 000 néző.

V.: Bahramov (szovjet)

Góllövő: Sanchis (57. perc), Amancio (75. perc), illetve Quentin (29. perc).

Spanyolország (4—3—3): Iribar — Sanchis, Reija, Pirri, Gallego — Zoco, Suerez, Del Sol — Amancio, Peiro, Gento.

Svájc (4—3—3): Elsener — Brodmann, Fuhrer, Leimgruber, Stierli — Bäni, Kuhn, Armbruster — Gottardi, Hosp, Quentin.

Eleinte úgy tűnt, hogy a hat helyen megváltoztatott svájci válogatott szakít minden hagyománnyal, azaz támadó taktikával játszik és gólokat lő. A vezető gól után azonban védelembe vonultak, s mint ilyenkor lenni szokott, előbb-utóbb rés maradt a záron. Amancio a levegőben úszva fejelte be a győztes gólt.

MAGYARORSZÁG—BRAZÍLIA 3:1 (1:1)

Liverpool, 51 387 néző.

V.: Dagnall (angol)

Góllövő: Bene (3. perc), Farkas (65. perc), Mészöly (11-esből, 75. perc), illetve Tostao (14. perc).

Magyarország (1—4—3—2): Gelei — Mátrai — Káposzta, Mészöly, Sipos, Szepesi — Mathesz, Albert, Rákosi — Bene, Farkas.

Brazília (4—2—4): Gilmar — D. Santos, Bellini, Altair, P. Henrique — Gerson, Lima — Garrincha, Alcindo, Tostao, Jairzinho.

Csodálatos mérkőzés, világraszóló magyar győzelem. A régi aranycsapattal azonos, szemet-lelket gyönyörködtető, eredményes játékkal, Albert vezérletével a mieink összetörték a brazilok legyőzhetetlenségének legendáját. Győzelmükhöz, igazi futballjátékukhoz még a vert brazil csapat tagjai is gratuláltak. A világsajtó pedig zengte a magyar labdarúgók dicséretét.

CHILE—KOREAI NDK 1:1 (1:0)

Middlesbrough, 13 792 néző.

V.: Kandil (egyiptomi)

Góllövő: Marcos (11-esből, 26. perc), illetve Pak Szjung Szin (88. perc).

Chile (4—2—4): Olivares — Valantini, Cruz, Figueroa, Villanueva — Prieto, Marcos — Araya, Landa, Fouilloux, Sanchez.

Koreai NDK (4—3—3): Li Csan Mjong — Pak Li Szup, Szin Jung Juo, Lim Szung Szun, Oh Jun Kjung — Pak Szjung Szin, Kim Szjung Jil, Hang Bong Szin — Pak Du Jik, Li Deng Vun, Kim Szjung Kil.

Chile séta-mérkőzésre számított, negyedóra után azonban már észlelt, hogy ezúttal baj is lehet. Bár megszerezte a vezetést az 1962. évi VB harmadik helyezett csapat, mindinkább át kellett engednie a játék irá-

Igy egyenlítettek a braziiok ellenünk. Lima szabadrúgása a sorfalról lepattant, Tostao ott termett, maga elé tette a labdát és a bal sarokba bombázott. 1 : 1

nyítását a koreaiaknak. A közönség a „kicsik”, azaz a koreaiak mellé állt, s örömújjongásban tört ki az egyenlítő gól után.

5. nap, július 16.

ANGLIA—MEXIKÓ 2:0 (1:0)

Wembley stadion, 85 000 néző.

V.: Lo Bello (olasz)

Góllövő: B. Charlton (37. perc) és Hunt (75. perc).

Anglia (4—2—4): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton — Peters, Greaves, Hunt, Paine.

Mexikó (4—3—3): Calderon — Chaires, Nunez, Hernandez, Pena — Del Muro, Jauregui, Diaz — Reyes, Borja, Padilla.

Anglia a mérkőzés legnagyobb részében még mindig csak rohangált, nem akadt öt tervszerű támadása. Mexikó céltalanul jobbra-balra adogatott, a góllövés kísérleténél többre tartotta az időhúzást. Megnyerte első mérkőzését a vendéglátó angol csapat, játékáért azonban nem tapsot, hanem füttyöt kapott a közönségtől.

ARGENTÍNA—NSZK 0:0

Birmingham, 46 587 néző.

V.: Zecsevics (jugoszláv)

Argentína (4—3—3): Roma — Ferreiro, Perfumo, Albrecht, Marzolini — Solari, Rattin, Gonzalez — Artime, Onega, Mas.

NSZK (4—2—4): Tilkowski — Schulz, Höttges, Weber, Scnellinger — Beckenbauer, Haller — Brülls, Seeler, Overath, Held.

Mint amikor két hatalmas vasdarab egymásnak vágódik, úgy szikrázott az egész pálya elejétől végéig. A nyugatnémetek keménységét ismerjük, s most ők panaszkodtak az ellenfélre... A szikla védelmeken megtörtek a támadások, s a 65. percben megtört Zecsevics bíró türelme is, Weber és Albrecht „magánjelenete” után Albrechtet leküldte a pályáról.

PORTUGÁLIA—BULGÁRIA 3:0 (2:0)

Manchester, 25 438 néző.

V.: Codesal (uruguayi)

Góllövő: Vucov (öngól, 7. perc), Eusebio (38. perc), Torres (82. perc).

Portugália (4—2—4): J. Pereira — Festa, Germano, Vicente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Bulgária (4—2—4): Najdenov — Salamanov, Vucov, Penev, Gaganelov — Zecsev, Zsekov — Dermendzsiev, Aszparuhov, Jakimov, Kosztov.

Portugália, különösen pedig a Benfica csatársor végleg befutott ezen a világbajnokságon. Igaz, ezúttal is szerencsés gólokat szereztek, de úgy játszottak, ahogy kellett. Bulgária nem ismételte meg brazilok elleni teljesítményét, az első tíz perc kivételével momentuma sem volt.

SZOVJETUNIÓ—OLASZORSZÁG 1:0 (0:0)

Sunderland, 27 793 néző.

V.: Kreitlein (nyugatnémet)

Góllövő: Csiszlenko (57. perc).

Szovjetunió (4—2—4): Jasin — Szesztyernyev, Ponomarjev, Hurcilava, Danyilov — Szabó, Voronyin — Csiszlenko, Banyisevszkij, Malafejev, Huszainov.

Olaszország (4—2—4): Albertosi — Burgnich, Salvadore, Rosato, Facchetti — Leoncini, Lodetti — Meroni, Bulgarelli, Mazzola, Pascutti.

A szögletarány 11:9 az olaszok javára, viszont a jobb játékot, a korszerűbb futballt és főleg az eredményesebbet az olajozott gépezetként működő szovjet együttes mutatta. Szabó a VB egyik legmagasabb színvonalú középpályás játékát mutatta be. A híres Mazzoláék idegei nem voltak rendben, eleinte fölényeskedtek, később kapkodtak, s a végén alig akarták elhinni, hogy le lehetett őket győzni.

6. nap, július 19.

URUGUAY—MEXIKÓ 0:0

Wembley stadion, 35 000 néző.
V.: Loow (svéd)

Uruguay (1—4—3—2): Mazurkiewicz — Troche — Manicera, Ubinas, Goncalvez, Caetano — Cortes, Viera, Rocha — Sasia, Perez.

Mexikó (4—3—3): Carbajal — Chaires, Pena, Nunez, Hernandez — Diaz, Mercado, Reyes — Cisneros, Borja, Padilla.

Az uruguayi betonvédelem harmadik sikere. A mezőnyben kitűnően játszó Mexikó óriási mezőnyfölényben játszott, de csatárainak tehetetlensége, s Mazurkiewiczék nagy szerencséje megakadályozta győzelmüket. Pedig kétgólos mexikói győzelem — a játék képe alapján 5 gólos sem lett volna meglepő — a jövő VB rendezőinek nyolcba jutását jelentette volna.

ARGENTÍNA—SVÁJC 2:0 (0:0)

Sheffield, 32 127 néző.
V.: Campos (portugál)
Góllövő: Artime (51. perc) és Onega (79. perc).

Argentína (4—3—3): Roma — Ferreiro, Perfumo, Marzolini, Calics — Solari, Rattin, Gonzalez — Artime, Onega, Mas.

Svájc (4—2—4): Eichmann — Fuhrer, Brodmann, Stierli, Armbruster — Bäni, Kuhn — Grobéty, Hosp, Künzli, Quentin.

Argentínának már döntetlen is elegendő lett volna, érthető, hogy jól bebiztosították védelmüket, hiszen 1930 óta először volt komoly lehetőségük a nyolcba jutásra. Tíz perc után azonban kiderült, hogy Svájc ellen nem szükséges túlzottan védekezni. Az argentinok játszadozva, erejükkel takarékoskodva is győztek a világbajnokság leggyengébb csapata ellen.

PORTUGÁLIA—BRAZÍLIA 3:1 (2:0)

Liverpool, 58 479 néző.
V.: McCabe (angol)
Góllövő: Eusebio (28. és 86. perc), Simoes (15. perc), illetve Rildo (73. perc).

Magyarország—Brazília 3 : 1. Az üres kapuba tartó labdát az utolsó pillanatban Sipos nagyszerű, rafinált spárgával húzta vissza Alcindo elől. Baloldalt Szepesi

Portugália (4—2—4): Pereira — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Coluna, Graca — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Brazília (4—2—4): Manga — Fidelis, Brito, Orlando, Rildo — Denilson, Lima — Jairzinho, Silva, Pelé, Parana.

A mérkőzés legnagyobb részében úgy tűnt, hogy Portugália védi nyolc éve a Rimet kupát. Eusebio vezényelt. A Pelé sérülése miatt emberhátrányban küzdő brazilok alárendelt szerepet játszottak, Portugáliának nem volt szüksége erőlködésre ahhoz, hogy megpecsételje a verhetetlennek vélt tizenegy sorsát. A portugálok az újabb sikerrel százszázalékos eredménnyel, 9:2-es gólaránnyal vették a selejtezőt, s a nagy esélyesek közé léptek.

KOREAI NDK—OLASZORSZÁG 1:0 (1:0)

Middlesbrough, 17 829 néző.
V.: Schwinte (francia)
Góllövő: Pak Du Jik (42. perc).

Koreai NDK (4—3—3): Li Csan Mjong — Lim Szung Szun, Szin Jung Juo, Oh Jun Kjung, Ha Zsung Von — Kim Szjung Jil, Hang Bon Szin, Kim Bong Huan — Pak Du Jik, Pak Szjung Szin, Jang Szon Kuk.

Olaszország (4—2—4): Albertosi — Landini, Guarneri, Janich, Facchetti — Fogli, Bulgarelli — Peroni, Mazzola, Rivera, Barison.

Amikor 1950-ben az Egyesült Államok csapata legyőzte Angliát, az nem számított ilyen meglepetésnek, pedig azt az évszázad legváratlanabb futballeredményének könyvelték el. A futballcsillagok válogatottja kénytelen volt meghajolni a névtelenek előtt. A Koreai NDK csapata szívét-lelkét vitte a pályára, tudósítók véleménye szerint úgy tűnt, mintha az aprótermetű koreaiak többen lettek volna, s nem két, hanem három lábbal rúgták volna a labdát.

7. nap, július 20.

ANGLIA—FRANCIAORSZÁG 2:0 (1:0)

Wembley stadion, 92 500 néző.
V.: Yamasaki (perui)
Góllövő: Hunt (a 40. és a 75. percben).

Anglia (4—2—4): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton — Callaghan, Greaves, Hunt, Peters.

Franciaország (4—2—4): Aubour — Djorkaeff, Artelesa, Budzinski, Bosquier — Bonnel, Herbin — Simon, Herbet, Gondet, Hausser.

Az angol csapat végre megemberelte magát, nemcsak a győzelemért, hanem a játékért is tapsot kapott. A második félidő közepéig gyors, változatos, izgalmas volt a küzdelem,

de Herbin majd Simon sérülése miatt a franciák egyre mérsékeltebb ellenállást tanusítottak. A nagyobb angol győzelmet Aubour nagyszerű védései akadályozták meg.

NSZK—SPANYOLORSZÁG 2:1 (1:1)

Birmingham, 45 187 néző.

V.: Marques (brazil)

Góllövő: Emmerich (39. perc), Seeler (84. perc), illetve Fuste (23. perc).

NSZK (4—2—4): Tilkowski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger —Beckenbauer, Overath — Krämer, Seeler, Held, Emmerich.

Spanyolország (4—2—4): Iribar — Sanchis, Gallego, Zoco, Reija — Glaria, Fuste — Amancio, Adelardo, Marcelino, Lapetra.

Spanyolországnak győznie kellett volna, hogy továbbjusson. A felfrissített spanyol válogatott a mérkőzés nagy részében fölényben játszott, mozgékony csatáraival szemben a nyugatnémet védők sokszor tehetetlennek bizonyultak. A helyzeteket azonban nemcsak teremteni kell, hanem azokat legalább ötven százalékban értékesíteni is. A spanyolok viszont rendre hibáztak, s a feltámadt Uwe Seeler góljával végülis az esélyesek nyertek.

MAGYARORSZÁG—BULGÁRIA 3:1 (2:1)

Manchester, 24 129 néző.

V.: Goicoechea (argentin)

Góllövő: Davidov (öngól, 43. perc), Mészöly (44. perc), Bene (54. perc), illetve Aszparuhov (15. perc).

Magyarország (1—4—3—2): Gelei — Mátrai — Káposzta, Mészöly, Sipos, Szepesi — Mathesz, Albert, Rákosi — Bene, Farkas.

A VB egyik nagy meglepetése: Koreai NDK—Olaszország 1 : 0. Lépcsősorban védekezik a koreai csapat . . .

Portugália—Brazília 3 : 1. A portugálok első gólja. Magna, a brazil kapus hiába vetődik Simoes (a képen nem látható) lövésére

Magyarország—Bulgária 3:1. Aszparuhov megszerzi a bolgár csapat vezető gólját. Mészöly későn lép közbe

Bulgária (4—2—4): Szimeonov — Largov, Penev, Vucov, Gaganelov — Zecsev, Davidov — Aszparuhov, Kolev, Jakimov, Kotkov.

Nehezen lendült játékba a magyar csapat, a bolgárok nyugalma még csak fokozta idegességüket. Az ilyen helyzetben nem jött váratlanul a bolgár vezetés, 0:1 után azonban rövidesen magához tért a magyar együttes, és lépésben győzött. A második 45 perc legnagyobb részében Alberték már csak arra vigyáztak, hogy ne szenvedjenek sérülést, s tartalékolták erejüket a következő mérkőzésre.

SZOVJETUNIÓ—CHILE 2:1 (1:1)

Sunderland, 16 027 néző.

V.: Adair (északír)

Góllövő: Parkujan (33. és 87. perc), illetve Marcos (39. perc).

Szovjetunió (4—2—4): Kavazasvili — Getmanov, Sesztyernyev, Kornyejev, Osztrovszkij — Voronyin, Afonyin — Metreveli, Szerebrjanyikov, Markarov, Parkujan.

Chile (4—2—4): Olivares — Valentini, Cruz, Figueroa, Villaneuva — Marcos, Prieto — Araya, Landa, Yavar, Sanchez.

Még tartalékos csapattal is sikerült a visszavágás a chilei vereségért. A szovjet válogatott — miután már két forduló után csoportelső volt — legjobbjait nyugodtan pihentethette. A lelkes Chile hiába támadott, széteső csapatjátékával, ügyetlenkedő csatáraival nem tudott szenzációval kirukkolni. Chile is ,kiesett, s így a legutóbbi világbajnokság első három helyezettjéből hírmondó sem maradt az angliai VB végküzdelmére .

I. esoport

London

	Anglia	Uruguay	Mexikó	Franciao.	Végeredmény J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Anglia	—	0:0	2:0	2:0	3	2	1	—	4:0	5
2. Uruguay	0:0	—	0:0	2:1	3	1	2	—	2:1	4
3. Mexikó	0:2	0:0	—	1:1	3	—	2	1	1:3	2
4. Franciaország	0:2	1:2	1:1	—	3	—	1	2	2:5	1

II. esoport

Sheffield
Birmingham

	NSZK	Argent.	Spanyolo.	Svájc	Végeredmény J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. NSZK	—	0:0	2:1	5:0	3	2	1	—	7:1	5
2. Argentina	0:0	—	2:1	2:0	3	2	1	—	4:1	5
3. Spanyolország	1:2	1:2	—	2:1	3	1	—	2	4:5	2
4. Svájc	0:5	0:2	1:2	—	3	—	—	3	1:9	—

III. esoport

Liverpool
Manchester

	Portug.	Magyaro.	Brazília	Bulgária	Végeredmény J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Portugália	—	3:1	3:1	3:0	3	3	—	—	9:2	6
2. Magyarország	1:3	—	3:1	3:1	3	2	—	1	7:5	4
3. Brazília	1:3	1:3	—	2:0	3	1	—	2	4:6	2
4. Bulgária	0:3	1:3	0:2	—	3	—	—	3	1:8	—

IV. esoport

Middlesbr.
Sunderland

	Szovjetu.	KNDK	Olaszo.	Chile	Végeredmény J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Szovjetunió	—	3:0	1:0	2:1	3	3	—	—	6:1	6
2. Koreai NDK	0:3	—	1:0	1:1	3	1	1	1	2:4	3
3. Olaszország	0:1	0:1	—	2:0	3	1	.—	2	2:2	2
4. Chile	1:2	1:1	0:2	—	3	—	1	2	2:5	1

Anglia, az NSZK, a Szovjetunió és Portugália a legjobb négy között

8. nap, július 23.

ANGLIA—ARGENTÍNA 1:0 (0:0)

Wembley stadion, 92 000 néző.
V.: Kreitlein (nyugatnémet)
Góllövő: Hurst (84. perc)

Anglia (4—2—4): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton — Ball, Hurst, Hunt, Peters.

Argentína (4—3—3): Roma — Ferreiro, Perfumo, Albrecht, Marzolini — Solari, Rattin, Gonzalez — Onega, Artime, Mas.

A rosszemlékű „santiagói csata" elevenedett fel négy évvel a chilei világbajnokság után, csak éppen más szereplőkkel. A közönség haragja kezdettől fogva az argentinok ellen fordult, s az állandó fütyülés, tüntetés csak tovább feszítette az idegeket. Hiába támadott az angol válogatott nagy lendülettel, játékosai valósággal lepattantak a sziklaszilárd argentin védőkről. A közönség által befolyásolt bíró egyre határozottabban lépett fel az argentinok ellen, s a 37. percben az állítólagosan téves ítéletek miatt tiltakozó Rattint kiállította. Tíz percen át állt a játék, hol az angolok, hol az uruguayiak hagyták el a pályát. Ötvenhárom percet játszottak emberhátrányban az argentinok, ennek ellenére majdnem kihúzták döntetlenre. A 84. percben a VB-n először szereplő Hurst bombafejese juttatta Angliát a legjobb négy közé.

NSZK—URUGUAY 4:0 (1:0)

Sheffield, 40 000 néző.
V.: Finney (angol)
Góllövő: Haller (11. perc), Beckenbauer (70. perc), Seeler (74. perc), Haller (84. perc).

NSZK (4—2—4): Tilkowski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger — Beckenbauer, Haller — Overath, Seeler, Held, Emmerich.

Uruguay (4—3—3): Mazurkiewicz — Troche, Manicera, Ubinas, Goncalvez — Caetano, Cortes, Rocha — Salva, Silva, Perez.

A kiszámíthatatlan Uruguay ezúttal sem hazudtolta meg önmagát. Betonvédekezés helyett húsz percen át úgy támadott, mintha a világ legjobb csatáraival rendelkezne. Olykor felbillent a pálya, a vezetést mégis a Beckenbauer, Haller kettős által nagyszerűen kormányozott nyugatnémetek szerezték meg. Uruguay harcikedvét az sem szegte, hogy a 49. percben Troche-t, az 54. percben pedig Silva-t kiállították. Kilenc ember egy negyedórán át állta a megújúló rohamokat, Beckenbauer azonban megadta nekik a kegyelemdöfést, s 2:0 után összeroppantak. Az NSZK fölényesen győzött, de játéka után nem lelkendeztek úgy a nyugatnémet lapok „álom-futballról", mint a Svájc elleni 5:0 után.

PORTUGÁLIA—KOREAI NDK 5:3 (2:3)

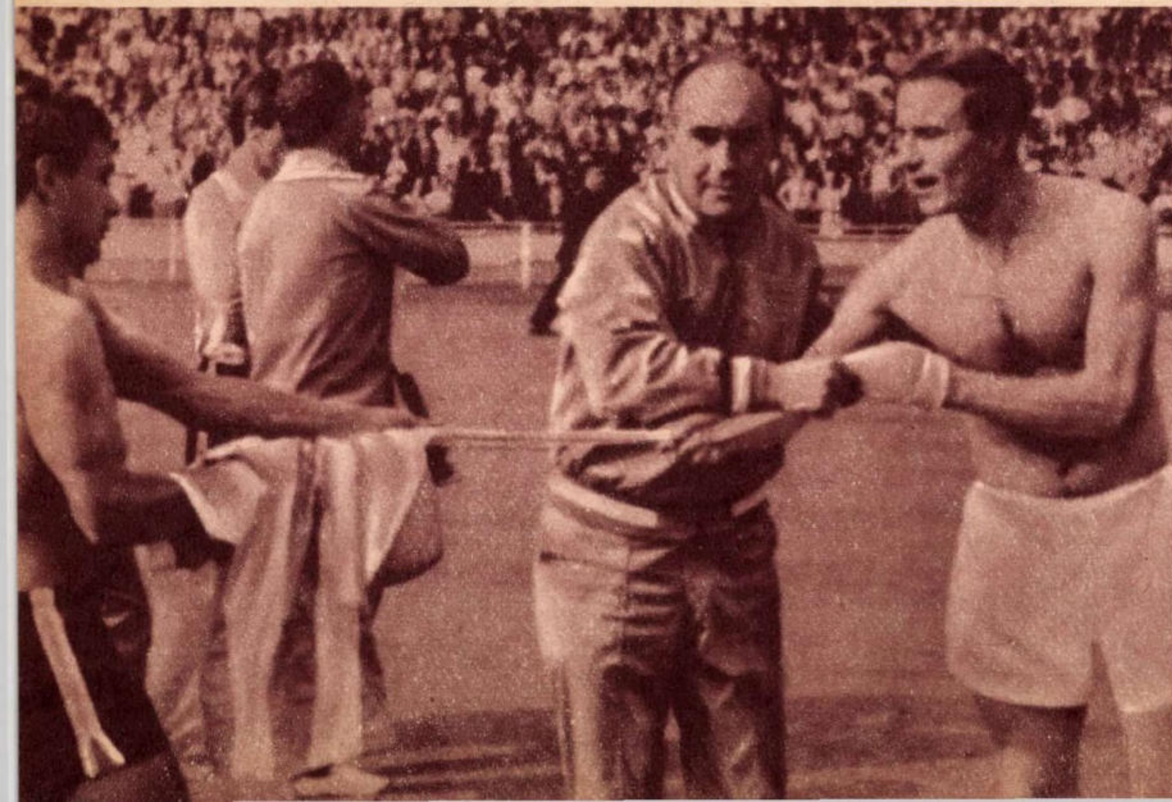
Liverpool, 40 240 néző.
V.: Ashkenazi (izraeli)
Góllövő: Eusebio (26. perc), 43. perc 11-esből, 57. perc, 60. perc 11-esből), Augusto (80. perc), illetve Pak Szjung Szin (1. perc), Li Dong Vun (20. perc) és Jang Szong Kuk (24. perc).

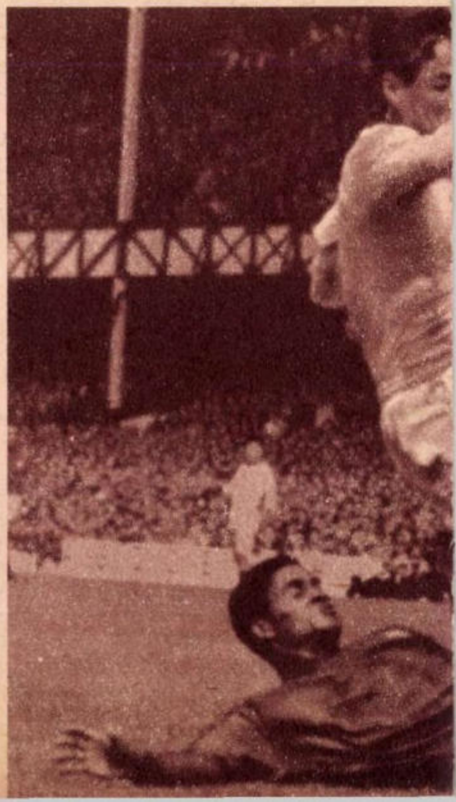
Portugália (4—2—4): Pereira — Morais, Baptista, Vincente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Koreai NDK (4—3—3): Li Csan Mjong — Lim Szung Szun, Szin Jung Juo, Ha Zsung Von, Oh Jun Kjung — Pak Szjung Szin, Kim Szjung Jil, Hang Bon Szin —Pak Du Jik, Li Dong Vun, Jang Szong Kuk.

Ha valakinek eddig kétsége volt afelől, hogy Eusebio a világbajnokság legjobb játékosa, és hogy a koreaiak valóban tudnak futballozni, az végképp meggyőződhetett a csoportmérkőzések alatt kialakult bizonyítvány jogosságáról. A Koreai NDK „Mini Sztárjai" olyan 25 perces labdarúgással rukkoltak ki, amilyent a kétszeres világbajnok brazilok is

Három kép a negyeddöntőről. Baloldalt l[…] angol Cohen (a kép jobbszélén) mezt cse[…] Alf Ramsey, az angol csapat „apja" áll. […] mérkőzésen készült. Itt még 3 : 0-ra vezett […]bio — a földön fekszik — akadályozta me[…] argentín játékosok gyűrűjében. Rattin

megirigyelhettek volna, a portugálok elleni 3:0-ás vezetésről nem is beszélve. S amikor a világbajnoki esélyessé előlépett portugál válogatott valósággal romokban hevert, csak egy játékos volt, akiben annyi képesség és erő rejtőzött, amilyennel fordítani lehetett 0:3-ról 5:3-ra. Ez a játékos pedig a bámulatos Eusebio, akinél az angliai formák alapján Pelé, a korábbi futballkirály csak udvarmester lehetne.

SZOVJETUNIÓ—MAGYARORSZÁG 2:1 (1:0)

Sunderland, 24 000 néző.

V.: Gardeazabal (spanyol)

Góllövő: Csiszlenko (5. perc), Parkujan (47. perc), illetve Bene (57. perc).

Szovjetunió (4—2—4): Jasin — Ponomarjov, Sesztyernyev, Voronyin, Danyilov — Szabó, Huszainov — Csiszlenko, Banyisevszkij, Malafejev, Parkujan .

Magyarország (4—3—3): Gelei — Káposzta, Mátrai, Sipos, Szepesi — Mészöly, Nagy, Rákosi — Bene, Albert, Farkas.

A gavallérosan két potyagól előnyt adott magyar válogatott képtelen volt kettővel vagy hárommal válaszolni, mert játékosainak többsége ötven percen át csak árnyéka volt önmagának. Amikor 2:0-nál már-már minden elveszett, akkor nyugodtak meg, s akkor kaptak valósággal szárnyakat a fehérmezes fiúk, de a sziklaszilárd szovjet védelem áttörése nem sikerült. Amikor pedig végre gólhelyzetünk akadt, elhibáztuk, például Rákosi a 80. percben 3 méterre Jasintól nem találta el a labdát. Mint már a múltban hét alkalommal megtörtént, labdarúgóink ezúttal sem tudtak egy gólnál többet lőni a szovjet válogatottnak. Talán, majd ha Jasin visszavonul, megtörik a jég. A magyar válogatottnak így a chilei eredmény beállításával búcsúzni kellett az angliai világbajnokságtól.

Amikor Pelé még a népszerűségben fürdött...

9. nap, július 25.

NSZK—SZOVJETUNIÓ 2:1 (1:0)

Liverpool, 38 273 néző.

V.: Lo Bello (olasz)

Góllövő: Haller (43. perc), Beckenbauer (67. perc), illetve Parkujan (87. perc).

NSZK (4—3—3): Tilkowski — Lutz, Schulz, Weber, Schnellinger — Beckenbauer, Haller, Held — Seeler, Overath, Emmerich.

Szovjetunió (4—2—4): Jasin — Ponomarjov, Sesztyernyev, Voronyin, Danyilov — Szabó, Huszainov — Csiszlenko, Banyisevszkij, Malafejev, Parkujan.

A várakozásnak megfelelően lélegzet elállító, óriási iramú, rendkívül kemény és erősen közepes színvonalú kilencven perc. A szikrázó összecsapásoknak már a 10. percben áldozata lett az egyik kulcsember, Szabó személyében. Szabó kiesése után sem dőlt el a játék, a félidő utolsó két perce, egymást követő drámai eseményekkel azonban nagyjából már tisztázta a döntőbejutást. Haller váratlan, kitűnő helyzetfelismerés után

az Anglia—Argentína mérkőzés után az az argentín Gonzalezzel. Cohen mellett középső kép a Portugália—Koreai NDK a koreaiak, s egyik támadásukat Euse- jobb oldali képen Kreitlen (NSZK) az ítása után 10 percig állt a játék ...

A kopasz Bobby Charlton jobblábas bombája nyomán a portugál kapu felé tart a labda, Jose Carlos (21) későn fut a labda útjába, s megszületik az Anglia—Portugália mérkőzésen az angolok második, a mérkőzés sorsát eldöntő gólja. Baloldalt Hurst (10)

lőtt gólja, majd Csiszlenko kiállítása révén a második 45 percre két ember- és egy gólelőnyt élvezett a 12 évvel ezelőtti világbajnok. A megfogyatkozott létszámú szovjet válogatott hősies harca kevésnek bizonyult, mert a csapatba véletlenül bekerült Parkujan góljával csak szépíteni tudtak.

A liverpooli közönség — meglepetésre nem voltak annyian, mint a csoportmérkőzéseken — csalódottan távozott, a portugál, magyar és brazil csapat mérkőzésein jobb játékot láthattak.

10. nap, július 26.

ANGLIA—PORTUGÁLIA 2:1 (1:0)

Wembley stadion, 90 000 néző.

V.: Schwinte (francia)

Góllövő: B. Charlton (30. és 79. perc), illetve Eusebio (a 82. percben, 11-esből).

Anglia (4—3—3): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton, Peters — Ball, Hurst, Hunt.

Portugália (4—2—4): Pereira — Festa, Baptista, Carlos, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Ég és föld a két elődöntő között, a londoni összecsapás javára. Anglia eddigi legjobb játékával rukkolt ki, s csak ezzel a teljesítménnyel tudta megállítani a világbajnokság egyik legjobb csapatát. A hazaiak hatalmas irama az első félidőben kizökkentette megszokott stílusából a portugál együttest, s Eusebionak sem ízlett, hogy Stiles mellett félszemmel még további két védő ügyelt rá. Fordulás után időnként már-már felbillent a pálya, olyan nagy volt a portugálok nyomása, de a portugál csatárok megmutatták, hogy tanultak valamit a magyaroktól, már ami legalábbis a helyzetek kihagyását illeti. 2:0 után meglepetésre itt is a vesztésre állók lángoltak fel, s a szovjet csapathoz hasonlóan hajszálon múlott a portugálok egyenlítése. Banks, Cohen és B. Charlton a portugálok elleni játékával a képzeletbeli világválogatottban is helyet csinált magának.

Anglia a portugálok elleni játékkal az elsőszámú esélyessé lépett elő.

A Portugália—Szovjetunió mérkőzésen Banyisevszkij (sötét ingben, eldőlve, jobboldalt) Jose Pereira hálójába rúgja a szovjet csapat gólját

11. nap, július 28.

PORTUGÁLIA—SZOVJETUNIÓ 2:1 (1:1)

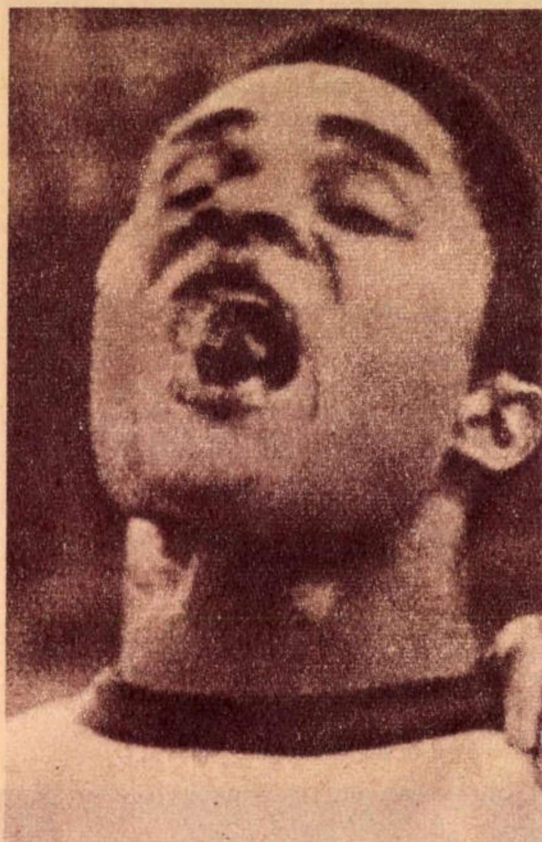
Wembley stadion, 70 000 néző.

V.: Dagnall (angol)

Góllövők: Eusebió (11-esből, a 13. percben), Torres (89. perc), illetve Banyisevszkij (43. perc).

Portugália (4—2—4): Pereira — Festa, Baptista, Carlos, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

Szovjetunió (4—2—4): Jasin — Ponomarjov, Kornyejev, Hurcilava, Danyilov — Voronyin, Szicsinava — Metreveli, Malafejev, Banyisevszkij, Szerebrjannyikov.

Eusebio, a VB legeredményesebb — kilenc gólos — csatára szomjasan, vizet iszik a 3. helyet eldöntő mérkőzés után

Álmos, színtelen, unalmas mérkőzés, a világbajnokság egyik legmérsékeltebb összecsapása döntötte el a harmadik hely sorsát. A portugáloknak nem ízlett a szovjet labdarúgók emberfogása. Stiles után Voronyin is megmutatta, hogy Eusebió ellen is fel lehet venni a harcot. Az első félidőben szerencsés gólok születtek, s 1:1 után úgy látszott, hogy mindkét együttes elégedett az eredménnyel. Csak a mérkőzés utolsó perceiben élénkült fel a játék, akkor, amikor már a világbajnokság első hosszabbítására lehetett számítani, Torres szép kapásgólja az utolsó pillanatokban azonban megmentette a nézőket, hogy újabb harminc percet lássanak a gyenge küzdelemből.

Portugália így — megérdemelten — megszerezte a harmadik helyet.

Világbajnok: ANGLIA

12. nap, július 30.

ANGLIA—NSZK 4:2 (1:1, 2:2, 3:2)

Wembley stadion, 97 000 néző.

V.: Dienst (svájci)

Góllövő: Hurst (18., 100. és 120. perc), Peters (77. perc), illetve Haller (13. perc) és Weber (90. perc).

Anglia (4—3—3): Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, B. Charlton, Peters — Ball, Hurst, Hunt.

NSZK (4—3—3): Tilkowski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger — Haller, Beckenbauer, Overath — Seeler, Held, Emmerich.

A bizonytalan, nagy esélyes nélküli világbajnokságnak méltó befejezése volt a százhúszperces küzdelem. Csaknem két órán át tartott a Wembley gyepszőnyegén, a VB finálékban is ritka harc, váltakozó szerencsével.

A nyugatnémetek vezettek, aztán az angolok már biztos világbajnoknak látszottak. A hosszabbításban az újabb angol előny után a nyugatnémetek egyenlítése lógott a levegőben, az utolsó pillanatokban mégis újabb Hurst gól következett. Bizonytalanság, fordulat az utolsó pillanatig.

Méltó befejezése volt a világbajnokságnak a döntő azért is, mert akárcsak a megelőző 31 találkozó legtöbbjén, itt is a harcos erények domináltak. A döntő nem hozott jó játékot, időnként elemi hibákat is vétettek a játékosok.

A gólok többségét súlyos védelmi hiba előzte meg, látványos megoldásokkal a résztvevők ritkán rukkoltak ki. A heroikus harc mégis lekötötte a közel százezer Wembleyben levő — és a televízió mellett ülő 400 millió szurkolót.

Anglia győzött és ezzel világbajnok lett, mert jobban bírta erővel, rendelkezett olyan játékosokkal, akik százhúsz percen át tartani tudták az öldöklő tempót (elsősorban Ball emelkedett ki e tekintetben), s náluk volt olyan csatár, aki három gólt tudott lőni a világbajnoki döntő mérkőzésen. S amíg az angoloknál névtelen egyéniségek — Ball, Hurst, Peters, Stiles — főszereplőknek bizonyultak, addig a nyugatnémetek világhírű csillagainál a döntőre rövidzárlat keletkezett. Schnellinger, Beckenbauer, Seeler, Emmerich ezúttal csak árnyéka volt önmagának.

A kezdetben gyengélkedő, kétségtelenül minden lehető módon segített angol válogatott két utolsó mérkőzésén, Portugália és az NSZK ellen mutatott játékkal méltán lett a Rimet Kupa új birtokosa.

Vége, vége... Ünnepelnek az angolok. A vállakon Bobby Moore, az angol csapat kapitánya a Rimet Kupával

A világbajnokság végeredménye:

Világbajnok: Anglia

2. **NSZK**

3. **Portugália**

4. **Szovjetunió**

Ha a 32 VB mérkőzéseken szerzett pontokat, adott és kapott gólokat bajnoki tabellaszerűen vesszük figyelembe, akkor a nyolcadik világbajnokság végeredménye:

1.	Anglia	6	5	1	—	11:3	11
2.	Portugália	6	5	—	1	17:8	10
3.	NSZK	6	4	1	1	15:6	9
4.	Szovjetunió	6	4	—	2	10:6	8
5.	Argentína	4	2	1	1	4:2	5
6.	Magyarország	4	2	—	2	8:7	4
7.	Uruguay	4	1	2	1	2:5	4
8.	Koreai NDK	4	1	1	2	5:9	3
9.	Olaszország	3	1	—	2	2:2	2
10.	Spanyolország	3	1	—	2	4:5	2
11.	Brazília	3	1	—	2	4:6	2
12.	Mexikó	3	—	2	1	1:3	2
13.	Franciaország	3	—	1	2	2:5	1
14.	Chile	3	—	1	2	2:5	1
15.	Bulgária	3	—	—	3	1:8	—
16.	Svájc	3	—	—	3	1:9	—

NEGYEDDÖNTŐ:	**ELŐDÖNTŐ:**	**DÖNTŐ:**
NSZK—Uruguay 4:0	**NSZK—Szovjetunió 2:1**	**Anglia—NSZK 4:2**
Szovjetunió—Magyarország 2:1		
Anglia—Argentína 1:0	**Anglia—Portugália 2:1**	
Portugália—Koreai NDK 5:3		

A 3. helyért: Portugália—Szovjetunió 2:1

MERRE TART A VILÁG

Nyolc kérdésre felel három VB-megfigyelőnk:

Szívet melengető érzések közepette utaztak a VB-re, hogy megfigyelőként segítsék a magyar válogatott sikeres szereplését, s olyan szakmai tapasztalatokra tegyenek szert, amelyeket edzői munkájukban hasznosítani tudnak. Börzsei és Hidegkúti éveken át nemcsak az MTK-ban rúgta együtt a labdát, hanem a legjobb nemzeti tizenegyünkben is, Orczifalvival együtt pedig egykor, az Elektromosban mindhárman klubtársak voltak. Börzsei a negyedik, Hidegkúti a második, Orczifalvi pedig az első csoport mérkőzéseit nézte végig. Vaskos, sűrűn teleírt, rajzokkal illusztrált jegyzetfüzetet hoztak magukkal. Így mondták el véleményüket, mégpedig nyolc kérdésre.

— Mi jellemezte a csoport csapatainak játékát?

Börzsei: Mind a négy együttes négy hátvéddel és söprögetővel játszott, s elsősorban hátsó sorainak biztonságára ügyelt. A Szovjetunió és Olaszország nagyjából azonos felfogásban küzdött. Rendkívül szorosan fogtak embert, szinte mindenüvé elkísérték a gondjaikra bízott játékosokat. A szovjet labdarúgók keményebbek, erősebbek, jobban kihasználják testi erejüket, míg az olaszok gyorsabbak, s technikai tudásuk kifinomultabb. A Koreai NDK a VB bomba meglepetését jelentette. Az első mérkőzésük után magam sem tudtam elképzelni, hogy végül továbbjutnak a csoportjukból. Mérkőzésről mérkőzésre belelendültek, mígnem kiemelkedő játékra, az olaszok kiverésére is képesek voltak. Gyorsak, mozgékonyak, hihetetlenül lelkesek, megállás nélkül végig rohanják a kilencven percet. Többségük 160—165 cm magas, s átlagban 60 kiló. Csupán három játékosuk éri el a 175—178 cm-t. Ezek viszont kitűnően fejelnek. A védők nem zárkóznak fel a támadásokhoz, a fedezetek és a csatárok viszont annál többet futnak. Százszor eladják a labdát, de százegyszer visszaszerzik! Technikai és taktikai fogyatékosságaikat pompás lelkesedéssel pótolják. Úgy láttam, hogy sokat tanultak a VB-n, olyannyira, hogy néhány ellesett labdarúgó elemet, az olaszok és a portugálok ellen már alkalmaztak is. Meggyőződésem, hogy a legközelebbi VB-n még komolyabban kell számolni velük. Ami a chileieket illeti, rossz véleménnyel vagyok róluk. Kitűnően kezelik ugyan a labdát, de úgy játsszák a labdarúgást, mintha nem is gólra, hanem pontozásra menne. Saját térfelükön tartják, sokat adogatnak, nem elég gyorsak, s néha úgy tűnt, nem is akarják megközelíteni az ellenfél kapuját. Messze elmaradtak a többiek tudásszintjétől.

Hidegkúti: A védekező jellegű játékmód dominált. Egészséges támadójátékot csak az NSZK—Spanyolország mérkőzésen láttam. A nyugatnémetek együttese, sziklaszilárd, harcos, kemény, a lehető legmasszívabb! Néhány kivételes tudású játékosuk adja meg csapatjátékuk színét. Heldre, Schnellingerre, Hallerra, Overathra, Beckenbauerra, Seelerre gondolok. Igazi, vérbeli, ötletekben és kombinációkban gazdag támadójátékra azonban a németek sem voltak képesek. Az a csapat, amely tizenkét évvel ezelőtt a döntőben legyőzött bennünket, lényegesen jobb volt, ha nem is játszott ennyire szervezetten. Az argentínok a délamerikaiakra jellemző szemre tetszetős, de meglehetősen eredménytelen labdarúgást játszották. Jobbára kilencen védekeztek, elöl csak három csatáruk volt, de ezekhez a többiek ritkán zárkóztak fel. Elég gyorsak és mozgékonyak voltak, de keveset támadtak, kapura alig rúgtak, pedig Onega, a kitűnő belsőcsatáruk ehhez is ért. A spanyolok akkor játszottak nagyon jól, amikor kihagyták nagynevű csillagaikat, például Del Solt, Suarezt, Peirot, Gentot és másokat. A kevésbé ismert játékosaik nemcsak kitűnően küzdöttek, hanem ügyesen, formásan is játszottak, s ami lényeges: sokkal támadóbbszellemben mint Suarezék. A svájciakról csak annyit mondhatok: tudásuk nem éri el a nemzetközi élvonalat, s náluknál sokkal jobb csapatok sajnos nem lehettek ott a legjobb tizenhat között!

Orczifalvi: Állítom a leggyengébb csoport az első volt! Anglia rutinjátékkal nyerte mérkőzéseit. Ismert küzdőképességüket, pompás fizikai képességüket ugyan csillogtatták, sőt csapatjátékuk szervezettségét is, de a labdarúgásuk amit játszanak sokszor kiábrándító. Ütik, vágják a labdát, kevés a támadójátékukban az elgondolás, a tervszerűség, a rafinéria, az ötlet! Megoldásaik kifejezetten gépiesek, s begyakorolt sablonos formulákra épül. Néhány klubcsapatuk szebb, jobb, eredményesebb labdarúgást játszik mint a válogatottjuk. Az uruguay-iak régimódú, szép, de már kevésbé eredményes, korszerűtlen labdarúgást játszanak, olyant, amely tizenöt évvel ezelőtt még hasznosnak tűnt. Nem indítanak elég gyorsan, sokat tartják a labdát, alig adnak tértölelő átadásokat, támadójátékuk egyhelyben topog, lassú, körülményes, hiányzik belőle a lendület, az átütőerő. A mexikóiak ha továbbra is így fejlődnek, sokra vihetik. Van ötlet, kombináció a játékukban. Technikásak, gyorsabbak mint a dél-amerikaiak, sokat mozognak, de még nem elég kemények, s támadásaikat nem tudják megfelelően befejezni. A franciák sem technikailag, sem erőnlétileg nem érik el a legjobbak tudását. Mindezek után azt mondhatom az angolok azért szerepeltek kiemelkedően a VB-n, mert Angliában volt a VB!

— Ki volt a három legjobb a csoportban?

Börzsei: Szabó (szovjet), Voronyin (szovjet), Mazzola (olasz).

Hidegkúti: Beckenbauer (nyugatnémet), Marzolini (argentin) Held (nyugatnémet).

Orczifalvi: J. Charlton (angol), Moore (angol), Borja (mexikói).

— Hogyan állítja össze a csoport válogatottját?

Börzsei: Jasin (szovjet) — Burgnich, Salvadore (olasz),, Danyilov, Szabó, Voronyin, Csiszlenko (szovjet, Burgarelli, Mazzola (olasz), Landa (chilei), Barison (olasz).

Hidegkúti: Tilkovszki (nyugatnémet) — Sanchis (spanyol), Schulz (nyugatnémet), Marzolini (argentin), Beckenbauer, Weber (nyugatnémet), Amancio (spanyol), Onega, Artime (argentín), Held, Emmerich (nyugatnémet.

Orczifalvi: Mazurkiewicz (uruguayi) — Chaires (mexikói), J. Charlton, Willson (angol), Bosquier (francia), Moore, Callaghau, Greaves (angol), Borja (mexikói), Cortez, Perez (uruguayi).

— Mi volt a legnagyobb élménye?

Börzsei: Megható volt az a kedvesség, a szeretetnek az az ezernyi megnyilvánulása, ahogyan Middlesbrough fogadta, vendégül látta, s biztatta a Koreai NDK rendkívül rokonszenves, fegyelmezett, szolíd labdarúgóit. Eleinte sajnálatból szurkoltak nekik, s azért drukkoltak, hogy rúgjanak végre már egy gólt, s ne valljanak szégyent a VB-n. Aztán amikor döntetlent értek el Chile ellen, s legyőzték az olaszokat nemcsak a város, hanem az egész környék kedvencei lettek ezzek a törékeny kis emberek. Mondhatom: meghódították Middlesbroughot, s nagyon sok megbecsülést szereztek a Koreai NDK-nak.

LABDARÚGÁSA?

Börzsei János, Hidegkúti Nándor és Orczifalvi István

Hidegkúti: Sheffieldben a spanyol—svájc mérkőzést néztem, amikor a lelátón hirtelen elemi erővel felcsattant a taps. Kiabáltak, kurjongattak az emberek, dübörögtek, fütyültek, tomboltak. És miért? Mert a villanyújságban megjelent: Magyarország—Brazília 3 : 1. Ugye nem kell mondanom, hogy mit éreztem.

Orczifalvi. Az angol közönséget a VB-ig jobbára csak hallomásból ismertem. Azt mondták: hidegvérűek. Nos, amit én láttam, s tapasztaltam, az homlok egyenest az ellenkezője. Forró vérűek, hevesek, hangosak. Soha nem felejtem el, Wembleyben milyen elszántan biztatták fiaikat. Énekeltek, verseltek, rímeket kiáltoztak, kart kartba-ölve hullámoztak, s azért, hogy kedvenceik közelébe kerülhessenek, még le is tiportatták magukat.

— Felfedezett-e valami újat?

Börzsei: Nagy a taktikai versengés. Európa maga mögött hagyta Dél-Amerikát, főleg gyorsasággal, erővel, keménységgel, de taktikailag is. Nekem nagyon tetszett az olaszoknak és a szovjeteknek az emberfogásos játéka, amely szinte az egész pálya területére kiterjed. Az olaszok csapatrészei ügyesen, rugalmasan hullámoztak a pályán, mégpedig mélységben úgy, hogy az előretólt ék és az első számú, jobbára söprögető középhátvéd mögött soha nem volt kb. 40 m-nél nagyobb távolság. Itt említem meg, hogy az olaszok szerintem azért estek ki, mert összevissza csereberélték csapatukat.

Hidegkúti: Újat nem láttam! Ha játszani akarnék a számokkal, akkor azt mondhatnám, hogy a csapatok a 4—3—3 és a 4—2—4 változatait játszották, az argentínok viszont a 7—3-at, sőt a 8—2-őt is! Nagy volt az ember-ember elleni harc, felgyorsult a játék, fokozódott a küzdelem.

Orczifalvi: Dekadencia!... A jövő azonban mégis felfelé ívelést mutat. A labdarúgás állandó forrásban van, s a fejlődés különféle szakaszai nem egy időben jelentkeznek mindenütt. Olyan országok mint például a Koreai NDK, vagy Mexikó, s számos felszabadult nép fiai a sportban is rohamosan fejlődnek. És ami döntő: magasabb szintről indulnak mint hajdanában azok, akik most élen járnak. S pontosan ezzel magyarázható, hogy ugrásszerűen fejlődnek. A versengés aztán előrelépést szült.

— Milyen volt a játékvezetés?

Börzsei: Engedték a kemény játékot, a testi erő kihasználását, ami helyes is. Általában erélyesen bíráskodtak, nekem a legjobban a svájci Dienst tetszett. A bírák helyezkedése azonban nem mindig volt célszerű. Többször megfigyeltem, hogy zavarták a játékot, útját állták a támadásoknak. Nem vártam a bíráktól se többet, se kevesebbet.

Hidegkúti: Voltak olyan játékvezetők, akik képzettek, értik a dolgukat, de a többség nem ilyen volt. Felháborító, hogy nyilvánvaló szabálytalanságok felett is szemethunytak. Ezért több mérkőzést durvaságok tarkítottak. Néha még mérlegeltek is. Az NSZK—Uruguay találkozón a németek 1 : 0-ás vezetésénél Tilkovszki kapujába tartó labdát Schnellinger kiütötte (!), s szándékos kezezésért a játékvezető nem adott 11-est!

Orczifalvi: A játékvezetésről csak azt mondhatom, hogy a jelenlegi labdarúgás színvonala felett áll! És Zsolt és Lo Bello a legjobb!

— Merre tart a világ labdarúgása?

Börzsei: Mindenki a biztonságos védőjátékot tekinti elsődlegesnek, s ilyen formán a játék jobbára védekező jellegű, nagyon erőszakos, kemény, harcosfelfogású és gyors. Ennek a játékmódnak a képviselője Anglia, Szovjetunió, Olaszország, NSZK. Nem kétséges, hogy ilyen erények nélkül mit sem ér a technikai tudás! Hiába zsonglőr egy játékos, ha nincs elég testi ereje, állóképessége, ha nem elég gyors és küzdőképes. Persze a jövőt a technikával, játékintelligenciával, taktikai érzékkel párosult erőteljes, gyors labdarúgók jelentik.

Hidegkúti: Eltűntek a posztok, a játékfelfogás kötetlen, de védekező! Sokoldalúbb játékosokra van szükség. Azok boldogulnak, akik értenek a szereléshez, az indításhoz, a beívelésekhez, a befejezésekhez, a lövésekhez. Az emberfogásos játék béklyójából nehéz szabadulni, s csak azok képesek erre, akik fizikailag állják a harcot, s a hátsó és az első vonalban egyaránt feltalálják magukat. A védők, ma már nem álldogálhatnak a kapujuk előtt, s ha az ellenfél kpujához kerülnek lőni, cselezni is tudni kell, azoknak a támadóknak pedig, akik közben a helyükre húzódnak, érteni kell a szereléshez, a labda megszerzéséhez. Azok érnek célhoz, akik a jelenlegi biztonsági játékból többször és veszélyesebben tudnak támadni!

Orczifalvi: A csapatok a régen ismert taktikai fegyverekkel próbálkoztak. Sokan csak lemásolták a 4—2—4-et, de tartalommal nem tudták megtölteni. Ezért volt a játék deffenzív. Most a leghatásosabb védekezés az ember-ember elleni kemény harc, nagy küzdelem — kevés játék! Ez jelenti most a labdarúgást. Ezt a tv nézők is láthatták. A kivezető utat, a szebb játékot pedig az eredményezheti, ha a jelenlegi erőteljes fizikai képzés mellett, gyorsabb, speciálisan jobban képzett játékosokat tudunk nevelni.

— Miként akarja hasznosítani tapasztalatait?

Börzsei: Még erősebb, még keményebb játékosokra van szükség. Rá kell szoktatni a játékosokat a kemény összecsapások elviselésére! Meg kell találni az emberfogásos játék elleni ellenszert. Jómagam tudomásul vettem azt a tényt, hogy elmúlt már az az idő, amikor a labdát be lehetett vezetni a kapu szájába. Átlövőkre van szükség! Olyan játékosokra, középpályásokra, fedezetekre, s csatárokra, akik 25—30 m-ről is tudnak erőteljesen, pontosan lőni! És ezt gyakorolni kell az edzéseken is.

Hidegkúti: Úgy akarom a tatabányai fiúkat oktatni, tanítani, hogy a játékosok függetlenül attól, hogy milyen poszton játszanak, elöl és hátul egyaránt feltalálják magukat. A védőjátékosokkal az eddiginél többször gyakoroltatom majd a felfutásokkal egybekötött technikai gyakorlatokat. Gondolok összetett technikai gyakorlatokra: átvétel, elfutás, csel, beadás, vagy lövés stb. Az ugyanis nem elég, hogy egy hátvéd felfut és a kapu elé kerül, már nem tudja befejezni a támadást.

Orczifalvi: Láttam a VB-n öt edzést, legtöbbször az angolokét. Örültem volna, ha más magyar edzők is látják, akkor saját maguk meggyőződhettek volna arról: milyen keményen edzzenek a labdarúgásban élenjáró országok. A tapasztaltak megerősítették azt a véleményemet, hogy csak az erőteljes edzésmunka hozhat sikert. Nagy teret szenteltek a fizikai képzés mellett a speciális képzésnek: gyors, egyből való támadásindítás, távoli pontos rúgások, súlypontáthelyezés, labda nélküli mozgás, gyors helyezkedés stb. Szóval van tennivaló!

•

Ezt mondta el a három magyar megfigyelő, egy olyan labdarúgó VB után, amikor legjobbjaink a várakozásnak megfelelő szerepléssel hagyták maguk mögött Angliát.

N. Gy.

Vébé, tévé és – Bukovi Marci

Pontosan a világbajnokság megnyitójának előestéjén kedves, régen látott vendég bukkant fel az öltözők folyosóján a Hungária úton: Bukovi Márton, a népszerű Marci bácsi Athénből jött haza, s jóformán még ki sem pakolt, máris odarohant, hajdani sikerei színhelyére...

— *Bevallom, fáj nagyon, hogy régi csapatom ennyire lent van* — magyarázta keserűen. — *Pedig úgy hallom, hogy tehetségesek ezek a gyerekek. Valahogy azonban, mintha bátortalanok lennének. Sőt! Mintha félnének most is, pedig ezúttal csak a Nyári Kupáért játszanak. Úgy látom, nincs önbizalmuk... No, de majd ő rájuk is hat talán válogatott csapatunk jó szereplése...*

•

Nos, a Brasil-espresso csöndes sarokasztalánál ezt az utolsó mondatot idéztük. Hungária úti találkozásunk óta pontosan két hét telt el, ráadásul olyan két hét, amelynek végére furcsa módon tett pontot a véletlen. Bukovi ugyanis pontosan azon a napon búcsúzott ismét Pesttől, amikor válogatottunk is elköszönt — fájdalom — a VB-től...

— *Nézze, amit az MTK-pályán mondtam, komolyan gondoltam* — ráncolja össze a homlokát, miközben megszokott, pattogó hangján magyaráz. — *Sőt! Amikor a válogatott lent játszott Athénben, Barótinak is kifejtettem, hogy a mi csapatunk is van olyan mint az olasz, a spanyol, vagy akár a szovjet és a portugál... Amit állítok most is, hiszen ezeket az együtteseket nemcsak a tévében láttam, de „élőben", a világbajnokság előtt. De még tovább megyek. Azt a véleményemet is fentartom, hogy a labdarúgás egy jottányit sem fejlődött a világon, ami azt jelenti, hogy a „számok játéka" és a „taktikai forradalom" nem hozta meg a „megváltást". Tehát amit a televízióban két éve fejtegettem, tudniillik, hogy nincs korszerű és korszerűtlen, csak eredményes és eredménytelen játék van, az most is áll... Vagyis: eredményes az a futball, amikor a technikához gyorsaság, keménység és lövőerő is párosul, eredménytelen pedig az, ha ezek nem keverednek megfelelő arányban.*

Egész táskára való jegyzetfüzetet vesz elő, s úgy bizonyítja, konkrét példákkal, számadatokkal, hogy a brazilok alig lőttek kapura, nyolctíz húzással közelítették meg az ellenfél kapuját, lemaradtak akciókról, tehát lassúak voltak — játékuk a múlté lett...

— *Nem tudom, megfigyelte-e, de ezen a VB-n a kapusoknak szinte alig volt dolguk. Mégis — viszonylag sok gól esett. Miért? Azért, mert sok volt a potya gól, a védelmi hibákból eredő gól. S kevés volt — az akció-gól... Egyáltalában: szép, igazi akciót jóformán alig láttam. Olyannyira, hogy a magyar csapat 30 perces játékától eltekintve — amit 1 : 1 után produkált a brazilok ellen — nem is nevezhető focinak, ami volt. S látja, ez a félóra nemcsak szépnek tűnt, de — gólokat is hozott. Mégpedig hármat. Az Albert—Farkas akcióból született negyedik gólunk ugyanis a legszebb, s talán a legszabályosabb gólja volt az idei VB-nek...*

Kérdést teszünk fel Bukovinak: ha nem a taktika fejlesztésében, úgy miben látja a fejlődés útját?

— *Miben? Mindenek előtt abban, hogy az imént felsorolt erényekkel* (gyorsaság, keménység, technika, lövőerő) *ma már minden játékosnak egyformán rendelkeznie kell. Mindenekelőtt azért, mert a „kötött" futball — megszűnt. — Olyannyira, hogy ma már csak a kapus és a középhátvédek egyike nem hagyhatja el a helyét. A többi játékosnak — el kell hagynia. De nem öncélúan. S hogy ez így van, azt mi bizonyítottuk a világnak, és nem a világ nekünk. Emlékezzen! Vajon nem mi, magyarok szüntettük-e meg először a merev középcsatár posztot? S aztán nem mi, magyarok „töröltük-e" el a sablonos szélső játékot? Persze nem most, hanem már 10—15 évvel ezelőtt. Mert most Alberték a brazilok ellen csak megismételték ezt. Hiszen Flóri pontosan azt játszotta, amit valamikor Hidegkúti, Bene épp úgy volt összekötő mint szélső, Farkas pedig szélről pontosan úgy lőtt, mint középről... S ha már itt tartunk... Higyje el, ezzel a játékkal, de csakis ezzel, meg lehetett volna verni a szovjet csapatot is. Annak ellenére, hogy ők szorosan fogtak embert, s nem területet védtek. A szovjetek elleni mérkőzésen azonban hiányzott csatársorunkból, sőt az egész csapatból, a még több tervszerű mozgás, a még több rafináltság, amely a ráállós védekezésnek egyedüli ellenszere lehetett volna.*

Jellegzetesen „bukovis" előadásmódja, kemény, érvekkel telitüzdelt mondatai lehalkulnak. S aztán újra pattogni kezd. Lelkesen magyarázza, hogy kiesésünk ellenére büszkén megy vissza Athénbe, mert meggyőződése, hogy labdarúgásunk tekintélye tovább nőtt. Mint mondja: nem is annyira azért, mert éppen mi vertük ki a brazilokat, sokkal inkább amiatt, mert — ha csak rövid időre is, de — az igazi futballt megint mi játszottuk.

— *Éppen ezért meggyőződésem, hogy a magyar csapatokat ismét keresni fogják a piacon* — teszi hozzá. *Például Görögországban is, ahol a Honvédet, a Vasast, vagy éppen a Ferencvárost nagyon szívesen látnánk egy-egy mérkőzésre, hiszen ez — csak jót tenne a görög labdarúgásnak.*

A görög bajnokság megnyerése után Bukovi Márton edző és Fronmidisz, az Olimpiakosz kapusa gratulál egymásnak

S talán, hogy ki ne felejtse saját csapatát, az Olimpiakoszt sem, búcsúzóul még ennyit mond:

— *Igazán tehetségesek, gyorsak, kemények, s ma már technikailag is egyre képzettebbek athéni fiaim. A magyaroktól azonban még nagyon messze vannak. Nemcsak azért, mert érzékük, adottságuk kevesebb talán, hanem mert a görög labdarúgók felfogása, élete tele van sok-sok furcsasággal, váratlan vagy éppen nagyon is jellemző tulajdonságokkal, amiket még most is nehezen tudok megszokni. Ez azonban már annyira „külön téma", hogy ezekről — inkább majd legközelebb beszélgessünk...*

Jól van, kedves Bukovi Márton. Ebben maradunk...

Nagymarosi László

A FÉNYSZÓRÓ SUGARÁBAN

SZÁGER MIHÁLY

Magyarország—Brazília 3 : 1

Pompás játékunkkal meghódítottuk milliók szívét. A hősök, akik véghez vitték a bravúrt, rivaldafényben, a fotósok pergőtüzében álltak. Ünnepelték Albert Flóriánt, de Baróti Lajos szövetségi kapitányt, Illovszky Rudolf edzőt, Rákosit és a többieket is.

Felejthetetlen marad az a kép, amikor Albert és Farkas összeölelkezve, boldogan mosolyogva sétált le a pályáról. Miska bácsi, aki a tévé képernyője előtt ült, lekapta a szemüvegét, megtörölgette a bepárásodott üveget, s amikor a fiúk eltűntek a játékoskijáróban, csendben csak ennyit mondott:

— *Bravó Flóri... Motor voltál Gyuszi...*

Két tanítványát, Albertet és Rákosit dicsérte ily módon Száger Mihály, az edző, aki két évtizeden át nevelte a Ferencváros tehetségeit. Ez ma már kevés embernek jut eszébe. Száger neve lassan feledésbe merül, s azokról beszélnek, akik ma foglalkoznak a kiválóságokkal. Miska bácsi ezt nem veszi zokon, sőt az élet rendjének tartja. Azt azonban nem tagadja, hogy mérhetetlenül jólesett neki, amikor a Népsport a VB előtt közölte a 18-as válogatott keretben levő játékosok nevelő edzőit. Ebből kiderült, hogy Száger volt az első edzője nemcsak Albertnek, Rákosinak, hanem Tichynek is!

Flóri papája gratulált

Amikor beszélgettünk, szívesen elevenítette fel a mai kiválóságok úttörő éveit. Albertét például így:

— *Soha nem felejtem el, a papájával jött le az Üllői útra. Oda dobtam neki egy labdát, mondván: „táncoltasd meg a lábadon..."*

Megtette.

— *Aztán fejelgetett. Öröm volt nézni. Meg is kérdeztem őt: „Mondd csak, játszottál már valahol?". Azt felelte, hogy nem. Nyomban leigazoltuk. Mondtam is a vezetőknek: nagy tehetségre bukkantunk.*

Elővett egy fényképet, s rábökött Flórira. Vékonydongájú, elálló fülű srác volt. Aztán Miska bácsi tovább fűzte a szót:

— *Viharos gyorsasággal fejlődött. Két évet játszott az úttörőcsapatban. Baj alig-alig akadt vele. Csupán egy esetre emlékszem. Az pedig az volt, hogy egy időben nem tanult jól. Az édesapja el akarta tiltani a focitól, persze csak átmenetileg. Én arra kértem egy-egy héten, egy edzést, a kétkapusjátékot engedélyezze, s meglátja: nem lesz a gyerek hálátlan. Úgy is volt, Flóri, néhány hét múlva büszkén újságolta, hogy kijavította rossz jegyeit. Számomra pedig az jelentett elismerést, hogy a papa megszorította a kezem, s azt mondta: „Gratulálok... Ön ismeri a fiamat!...*

Rákosi megkapta a labdát és felnézett...

Érdekes volt az is, amit Rákosi Gyuszival kapcsolatban mesélt el:

— *Gyuszi is a papájával jött. Megkérdeztem a gyereket: „Mit szeretnél játszani?" Felelt: „Csatárt!" Aztán melyik poszton. Felelt: „Az már mindegy!..."*

Az edző az összekötő helyére állította. Sípjába fújt. A középcsatár hosszan előre rúgta a labdát, Rákosi rácsapott, s amikor birtokba vette, nyomban felnézett, kereste a jobb helyzetben levő társát. Szágernek ez a pillanat elég volt, máris kiszólt Rákosi papájának:

— *A gyereket leigazoljuk. Vérbeli focista lesz!... Már most lát a pályán!...*

Nevetve mondta az edző:

— *Rengeteget rohant. Soha nem felejtem el az ábrázatát, mert amikor az edzés végén azt mondtam neki: hozzál három fényképet, olyan mosolyra húzódott a száját, hogy majd a füléig ért.*

Tichy már akkor is gólzsák volt

Száger Mihály a Ferencváros edzője volt. Tichy soha nem játszott a zöld-fehéreknél, miként lehetett mégis Száger az első nevelője. Feleljen erre a kitűnő oktató:

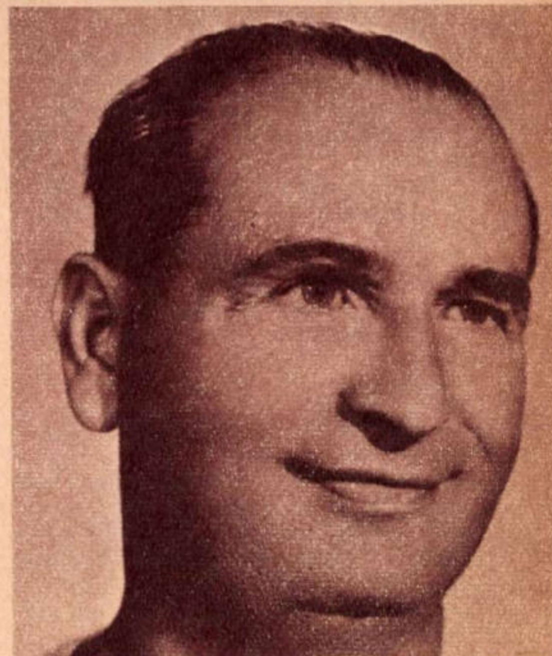
— *Egy időben a Ferencváros vezetősége engedélyt adott arra, hogy egyidejűleg a Bp. Építők úttörő csapatának edzői tisztét is ellássam. Nos, amikor ott voltam, akkor kezdett játszani Tichy Lajos is.*

Elgondolkozott.

— *A Lajcsi gyerek hamar magára vonta a figyelmet. Nemcsak tehetségével és robusztus alakjával, testi erejével, hanem ügyességével és szorgalmával is. Határozott emberke volt. Kerek perec kijelentette, hogy centert akar játszani, mert ért a góllövéshez. És ezt be is bizonyította. Már akkor is gólzsák volt!... Nagyon szerettem őt, mert mindent készségesen megcsinált, olyannyira, hogy a Bp. Építőkben csakhamar komoly segítőtársam lett. Bemutatta a gyakorlatokat, s látván igyekezetét, később egy tízes csoport vezetésével is megbíztam. Példásan végezte megbízatását. Robbanásszerűen fejlődött, már fiatalon remek játékos hírében állt.*

Száger-csapat!

Nem is egy, hanem több Száger-csapatot lehetne összeállítani azokból a játékosokból, akiket az edző

sajátnevelésű játékosának tarthat. Íme az említetteken kívül egy pár név: Dálnoki, Juhász, Rátkai, Szőke (Ferencváros), Száger, Csekő (Ganz-MÁVAG), Takács (Győr), Csányi (DVTK), Virág (Salgótarján), Kenderesi (Vasas), Faludi (Csepel), Bicskei (Bp. Honvéd), aztán Nagy Gábor, Borsos, Verebes, Keresztes, Sebestyén, Nemes, Lipták, Henni II, Csoknyai és sokan mások.

A fiatalabbak nem sokat tudnak Száger Mihályról. Ezért említjük meg, hogy 1907-ben született. Az FTC neveltje. Első bajnoki mérkőzésén az ifi II-ben mint középcsatár öt gólt rúgott az MTK-nak. 5 : 0-ra győztek. Később középhátvédként ifjúsági válogatottságig vitte. Néhány mérkőzést játszott az FTC első csapatában is. Olyan kitűnőségek társaságában — a Ferencvárosban és az Ékszerészben —, mint amilyen Kohut, Dán, Schlosser, Tóth-Potya, Blum, Pataki, Bukovi, Kalmár, Rázsó, Lyka, Lázár és Turai volt, az Újpestben pedig Avarral, Sternberggel, Jakubéval, P. Szabóval, Fogl III-mal. Játszott még a BSE-ben is, aztán 1936-tól csak az FTC öregfiúk csapatában.

A felszabadulás óta edző. Remek mester, kitűnő nevelő. Nagyszerű módszereiről, pszichikai érzékéről hosszasan lehetne írni.

Szeretik, becsülik

Már nincs a Ferencvárosnál. Egy éve a BLSZ I. osztályában szereplő Rákospalotai Növényolaj csapatának oktatója. A legszebb emlékek persze a Ferencvároshoz fűzik. A legnagyobb öröme pedig az, hogy úton-útfélen érzi neveltjeinek szeretetét, megbecsülését. **Németh Gyula**

Eddig 18 ország a legjobb négy között

EUSEBIO ÉRTE EL MOST A LEGTÖBB GÓLT

Eusebióval portugál játékos most került először a VB góllövőlistájának első helyére. Íme összehasonlításul a korábbi VB-k gólkirályai.

1930, Uruguay: *Stabile* (Argentína) 8 gól.

1934, Olaszország: *Nejedly* (Csehszlovákia), *Conen* (Németország) 5—5 gól.

1938, Franciaország: *Leonidas* (Brazília) 7 gól. A magyar *Zsengellér* itt 6 góllal a második volt.

1950, Brazília: *Ademir* (Brazília) 8 gól.

1954, Svájc: *Kocsis* (Magyarország) 11 gól.

1958, Svédország: *Fontaine* (Franciaország) 13 gól.

1962, Chile: *Albert* (Magyarország), *Ivanov* (Szovjetunió), *Jerkovics* (Jugoszlávia), *L. Sanchez* (Chile), *Garrincha* és *Vava* (Brazília) 4—4 gól.

Most, 1966-ban, Angliában így alakult a góllövők listája.

9 gólos: Eusebio (Portugália).

6 gólos: Haller (NSZK).

4 gólos: Beckenbauer (NSZK), Bene (Magyarország), Hurst (Anglia), Parkujan (Szovjetunió).

3 gólos: Artime (Argentína), Augusto (Portugália), B. Charlton (Anglia), Hunt (Anglia), Torres (Portugália).

2 gólos: Banyisevszkij (Szovjetunió), Csiszlenko (Szovjetunio), Marcos (Chile), Malofejev (Szovjetunió), Mészöly (Magyarország), Pak Szjung Szin (Koreai NDK), Seeler (NSZK).

1 gólos: Amancio (Spanyolország), Aszparuhov (Bulgária), Barison (Olaszország), Borja (Mexikó), Cortez (Uruguay), De Burgoing (Franciaország), Emmerich (NSZK), Farkas (Magyarország), Fuste (Spanyolország), Garrincha (Barzília), Hauser (Franciaország), Jang Szong Kuk (Koreai NDK), Li Dong Vun (Koreai NDK), Mazzola (Olaszország), Onega (Argentína), Pelé (Brazília), Peters (Anglia), Pirri (Spanyolország), Rildo (Brazília), Rocha (Argentína), Quentin (Svájc), Sanchis (Spanyolország), Simoes (Portugália), Tostao (Brazília), Weber (NSZK), Pak Du Jik (Koreai NDK) és Held (NSZK).

Öngólos: Vucov és Davidov (Bulgária), Portugália és Magyarország ellen.

*

Anglia, Portugália és a Szovjetunió most szerepelt először a legjobb négy között. Melyik hányszor végzett a különböző helyeken a nyolc VB-n?

	I.	II.	III.	IV.
Brazília	2	1	1	—
Olaszország	2	—	—	—
Uruguay	2	—	—	1
NSZK	1	1	—	1
Anglia	1	—	—	—
Magyarország	—	2	—	—
Csehszlovákia	—	2	—	—
Svédország	—	1	1	1
Argentína	—	1	—	—
Ausztria	—	—	1	1
Franciaország	—	—	1	—
Egyesült Államok és Jugoszl.	—	—	1	1
Németország	—	—	1	—
Chile	—	—	1	—
Portugália	—	—	1	—
Spanyolország	—	—	—	1
Jugoszlávia	—	—	—	1
Szovjetunió	—	—	—	1

1930-ban nem döntötték el a 3. hely sorsát, s ezért az Egyesült Államok és Jugoszlávia együtt szerepel a III. és a IV. helyen, később Jugoszlávia még egyszer szerepel, mert 1962-ben IV. helyen végzett.

Milan (Schnellinger), a Bologna (Haller) és a Juventus (Del Sol), míg a Brescia (Brülls) és a Varese (Combin) azzal büszkélkedhet, hogy annak ellenére volt képviselője a világbajnokságon, hogy hazája csapatába senkit sem adott.

A 253 játékos megoszlása országok szerint:

Anglia	14 játékos	10 klubból
Uruguay	13 játékos	6 klubból
Franciao.	14 játékos	10 klubból
Mexikó	15 játékos	8 klubból
NSZK	14 játékos	10 klubból
Argentína	12 játékos	5 klubból
Spanyolo.	18 játékos	7 klubból
Svájc	18 játékos	7 klubból
Portugália	15 játékos	5 klubból
Magyaro.	14 játékos	6 klubból
Brazília	20 játékos	11 klubból
Bulgária	17 játékos	7 klubból
Szovjetunió	21 játékos	10 klubból
Koreai NDK	16 játékos	6 klubból
Olaszország	18 játékos	7 klubból
Chile	14 játékos	5 klubból

A legtöbb játékossal felvonuló klubok:

7 játékossal: Internazionale (5 az olasz, 2 a spanyol válogatottban),

6 játékossal: Bologna (5 az olasz, 1 az NSZK csapatában), Penarol, Lausanne, FC Zürich, Benfica, Universidad Chile.

5 játékossal: Real Madrid, Sporting Liszabon, Moranborg (Koreai NDK).

4 játékossal: Guadaljara, Boca Juniors, Santos, Botafogo, Újpesti Dózsa, Szlavia Szófia, CSKA Szófia, Dinamo Moszkva, Milan (3 az olasz, 1 az NSZK válogatottban).

3 játékossal: West Ham United, Manchester United, Nacional, Nantes, Atlas Mexiko, Borussia Dortmund, Barcelona, Zaragoza, Atletico Madrid, River Plate, Fluminense, Ferencváros, Vasas, Szpartak Szófia, Levszki Szófia, Dinamo Tbiliszi, Universidad Catolica, Santiago Wanderers, Juventus (2 az olasz, 1 pedig a francia együttesben).

116 EGYESÜLETBŐL 253 JÁTÉKOS

A sérülés is több volt, meg a szakvezetők is jobban keresgélték embereiket, mint négy évvel ezelőtt. Ennek tulajdonítható, hogy az angliai világbajnokságon megdőlt a chilei „játékos-szám" rekord. A hetedik VB-n 248 játékos szerepelt, Angliában pedig 253 jutott szóhoz — ugyanannyi mérkőzésen.

Hivatalos, 22-es keretét ugyan egyetlen válogatott sem használta ki, a Szovjetunió azonban nagyon közel járt ehhez, mindössze harmadik kapusát, Bannyikovot nem játszatta. A legszembetűnőbben Brazília példája bizonyítja, hogy ha jó a csapat, akkor aligha változik az összeállítás is. Chilében Pelé a második mérkőzésen megsérült, Garrinchát pedig kiállították, ennek ellenére tizenketten vívták ki ismételten a végső győzelmet, összesen hat mérkőzésen. Ugyanakkor most, Angliában Brazília csak háromszor lépett pályára és húsz labdarúgóval próbálta menteni a menthetőt.

A legstabilabb csapattal — annak ellenére, hogy most nem Stabile volt a mesterük — Argentína rendelkezett. Tizenkét játékost szerepeltettek.

A 253 játékos 116 klub képviseletében harcolt a világbajnokságon. Chiléhez hasonlóan, ezúttal is a korábbi Világ Kupa és a Bajnokcsapatok Európa Kupa győztes olasz Internazionale vitte a vezető szerepet. Chilében az Inter saját országa válogatottján kívül Angliát (Hitchens) és Spanyolországot (Suares) segítette ki, a szigetországi küzdelmek során újra a spanyolokat támogatta, Suarezzel és Peiróval, Fabrinak pedig öt csillagát — Burgnich, Facchetti, Guarneri, Landini, Mazzola — bocsátotta rendelkezésre. Országa válogatottján kívül külföldi csapatot támogatott a

LABDARÚGÁS

A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja.

Felelős szerkesztő: **Hoffer József.**
Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat.
Felelős kiadó: **Tóth László** igazgató.
Szerkesztőség: Budapest, I., Fém utca 5—7.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Révay u. 16.
Telefon: 116-660. Beküldött kéziratokat, fényképeket és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.
Előfizetés negyedévre 8 forint. Félévre 16 forint, egy évre 32 forint.
Egyéni csekkszámla szám: 61 251
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda.

Index: 25 501.

66.1123 Egyetemi Nyomda mélynyomása, Budapest

MEGHALT A VÉBÉ, ÉLJEN AZ EBÉ!

VÁLOGATOTT CSAPATUNK SZEPTEMBER 7-ÉN HOLLANDIA ELLEN JÁTSSZA ELSŐ EB-MÉRKŐZÉSÉT

Még jóformán be sem fejeződött a VB, máris elindul egy új küzdelem sorozat, az EB. Valóban új, mert ilyen még nem volt labdarúgásban: Európa-bajnokság nyolc csoportban. Az első mérkőzés rajtjától már csak néhány nap választ el: az első labdarúgó EB szeptember 7-én a Hollandia—Magyarország mérkőzéssel indul el Hollandiában.

Hollandián kívül még Dánia és a Német Demokratikus Köztársaság csapata szerepel velünk egy csoportban.

A most következő években ez lesz a legérdekesebb labdarúgó küzdelem, érdemes hát részletesen ismertetni.

I. csoport

Írország—Spanyolország	1966, X. 22.
Írország—Törökország	1966, XI. 16.
Spanyolország—Írország	1966, XII. 7.
Törökország—Spanyolország	1967, II. 1.
Törökország—Írország	1967, II. 22.
Írország—Csehszlovákia	1967, V. 21.
Spanyolország—Törökország	1967, V. 31.
Csehszlovákia—Törökország	1967, VI. 18.
Csehszlovákia—Spanyolország	1967, X. 1.
Spanyolország—Csehszlovákia	1967, X. 22.
Törökország—Csehszlovákia	1967, XI. 15.
Csehszlovákia—Írország	

II. csoport

Bulgária—Norvégia	1966, XI. 13.
Portugália—Svédország	1966 XI. 13.
Svédország—Portugália	1967, VI. 1.
Norvégia—Portugália	1967, VI. 8.
Svédország—Bulgária	1967, VI. 15.
Norvégia—Bulgária	1967, VI. 28.
Norvégia—Svédország	1967, IX. 3.
Svédország—Norvégia	1967, XI. 5.
Portugália—Norvégia	1967, XI. 12.
Bulgária—Svédország	1967, XI. 12.
Bulgária—Portugália	1967, XI. 26.
Portugália—Bulgária	1967, XII. 17.

III. csoport

Finnország—Ausztria	1966, X. 2.
Görögország—Ausztria	1967, IV. 23.
Finnország—Görögország	1967, V. 10.
Szovjetunió—Ausztria	1967, V. 28.
Szovjetunió—Finnország	1967, VIII. 30.
Finnország—Szovjetunió	1967, IX. 6.
Ausztria—Finnország	1967, IX. 24.
Ausztria—Szovjetunió	1967, X. 15.
Ausztria—Görögország	1967, XI. 5.
Görögország—Finnország	1967, XI. 22.
Szovjetunió—Görögország	
Görögország—Szovjetunió	

IV. csoport

NSZK—Albánia	1967, IV. 9.
Jugoszlávia—NSZK	1967, V. 3.
Albánia—Jugoszlávia	1967, V. 14.
NSZK—Jugoszlávia	1967, X. 8.
Jugoszlávia—Albánia	1967, XI. 12.
Albánia—NSZK	1967, XII. 17.

V. csoport

Hollandia—Magyarország	1966, IX. 7.
Magyarország—Dánia	1966, IX. 21.
Hollandia—Dánia	1966, XI. 30.
NDK—Hollandia	1967, IV. 5.
Magyarország—Hollandia	1967, V. 10.
Dánia—Magyarország	1967, V. 24.
Dánia—NDK	1967, VI. 4.
Hollandia—NDK	1967, IX. 13.
Magyarország—NDK	1967, IX. 27.
Dánia—Hollandia	1967, X. 4.
NDK—Dánia	1967, X. 11.
NDK—Magyarország	1967, X. 29.

VI. csoport

Románia—Svájc	1966, XI. 2.
Olaszország—Románia	1966, XI. 26.
Ciprus—Románia	1966, XII. 3.
Ciprus—Olaszország	1967. III. 22.
Románia—Ciprus	1967. IV. 23.
Svájc—Románia	1967, V. 24.
Románia—Olaszország	1967, VI. 25.
Olaszország—Ciprus	1967, XI. 1.
Svájc—Ciprus	1967, XI. 8.
Svájc—Olaszország	1967, XI. 18.
Olaszország—Svájc	1967, XII. 9.
Ciprus—Svájc	1968. II. hó

VII. csoport

Lengyelország—Luxemburg	1966, X. 2.
Franciaország—Lengyelorsz.	1966, X. 23.
Belgium—Franciaország	1966, XI. 11.
Luxemburg—Franciaország	1966, XI. 27.
Luxemburg—Belgium	1967, III. 19.
Luxemburg—Lengyelország	1967, IV. 16.
Lengyelország—Belgium	1967, V. 21.
Lengyelország—Franciaor.	1967, IX. 17.
Belgium—Lengyelország	1967, X. 8.
Franciaország—Belgium	1967, X. 28.
Belgium—Luxemburg	1967, XI. 22.
Franciaország—Luxemburg	1967, XII. 2.

VIII. csoport

Wales—Skócia	1966, X. 22.
Észak-Írország—Anglia	1966, X. 22.
Skócia—Észak-Írország	1966, XI. 16.
Anglia—Wales	1966, XI. 16.
Észak-Írország—Wales	1967, IV. 12.
Anglia—Skócia	1967, IV. 15.

A további mérkőzéseket később tűzik ki.

*

Ezek természetesen csak az előmérkőzések. Minden csoportból a csoportgyőztesek jutnak tovább.

Valamennyi csoportnak meg van a maga érdekessége.

Az I. csoportban a csehszlovák—spanyol párharc látszik a legérdekesebbnek, a II.-ban a bolgár—portugál—svéd hármas viadal ígérkezik a legnagyobbnak. A III. csoportban a Szovjetunió legerősebb ellenfelének Ausztria látszik, a IV. csoport kérdése: NSZK vagy Jugoszlávia?

Az V. csoportban, azaz a mi csoportunkban válogatottunk legkeményebb ellenfelének az NDK ígérkezik.

A VI. csoportban az olaszok elsőségét első sorban a románok veszélyeztetik, a VII.-ben a francia—lengyel—belga hármas mellett a luxemburgiak alighanem csak statisztálni fognak.

A VIII. csoportban nemcsak az EB-ért folyik majd a küzdelem, hanem a hagyományos brit bajnokságért is.

*

A következő hónapokban, valamint 1967-ben, majd utána 1968-ban bőven hozhat sok érdekességet az Európa-bajnokság, de a nemzetközi fronton nemcsak az EB küzdelmei állnak előtérben, hanem itt van már a Bajnokcsapatok EK, a Kupagyőztesek EK és Vásárvárosok Kupájának a rajtja is.

Klubcsapataink nehéz sorsolást kaptak, hiszen a BEK-ben a Vasas a portugál Sporting Lisszabon, a KEK-ben pedig a Győr az olasz Fiorentina ellen rajtol. A VVK-ban a Ferencváros az Olimpija Ljubljana csapata ellen kezd.

Befejeződött a VB, de jönnek az újabb nemzetközi mérkőzések...

M. B.

HÚSKONZERV,
ÍZLETES,
OLCSÓ!

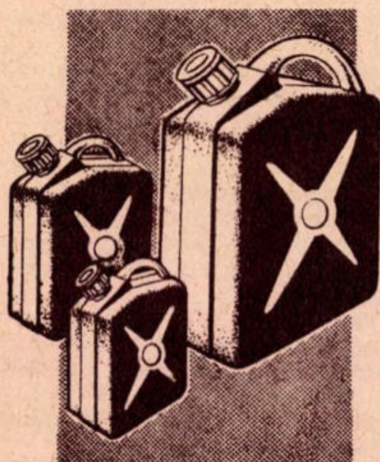
NAGY VÁLASZTÉKBAN
MEGTALÁLJA
A

KÖZÉRT

BOLTOKBAN

Mindenfajta folyadék tárolására

alkalmasak
a műanyag

MARMON

kannák

2, 5, 10, 20 literes méretben kaphatók a műanyag szakboltokban, vas- és edényboltokban, háztartási boltokban

A magyar csapat a Szovjetunió elleni mérkőzés előtt: Gelei, Káposzta, Mészöly, Mátrai, Sipos, Szepesi, guggol: Nagy I., Bene, Albert, Farkas, Rákosi. Az alsó képen jelenet a magyar—szovjet mérkőzésről: Gelei megszerzi a labdát Csiszlenko elől. Geleitől balra Sipos és Szepesi, a kép jobb oldalán Mészöly és Mátrai

Gól, gól, gólok a döntőn. A felső képen az angolok második gólja, amely a 78. percben született. Balról: Hunt (21), Peters, a gólszerző (16), Schnellinger (3), Dienst, a játékvezető és Tilkowski, a kapus. Az alsó képen az NSZK második gólja utáni pillanat a 90. percben. A kép közepén felemelt karral Schnellinger, mögötte Bobby Moore, szintén felemelt karral, de ez a kar felemelés nem örömöt, hanem — szabálytalanság miatt — tiltakozást jelent. A földön Weber, a gólszerző, Ray Wilson és Gordon Banks, a kapus. Baloldalt Seeler, jobboldalt pedig J. Charlton áll. Ezután következett a 2×15 perces hosszabbítás